

VELJAČA 2012.

2

Marija

ISSN 1331-1476

VJERSKI LIST ZA MARIJINE ŠTOVATELJE

Neka zajedno s Kristom uz vas bdije Djevica Marija, kojoj se s pouzdanjem obraćamo zazivima Zdravlje bolesnih i Utjeha žalosnih. Podno križa za nju se ostvarilo Šimunovo proroštvo: njezino je majčinsko srce probodeno (usp. Lk 2, 35). Iz ponora svoje boli, kojom je sudjelovala u boli svoga Sina, Marija je osposobljena prihvatiti novo poslanje: postati Kristovom majkom u njegovim udovima. BENEDIKT XVI.

Temelji su u pitanju

Od dolaska na Jadran, hrvatski narod pripada vjerskom i uljudbenom krugu europskih naroda. Time ne samo da je dio Europe nego joj "daje doprinos u dubovnim i moralnim vrijednostima, koje su kroz stoljeća oblikovale svakodnevni život kao i osobni i nacionalni identitet", pa je "logično, pravedno i potrebno", kako je istaknuo papa Benedikt XVI., da Hrvatska i danas pristupi Europskoj Uniji. Koliko god to bilo normalno nakon svega što smo u posljednje vrijeme proživjeli i na međunarodnom planu postigli, svi se toga pomalo pribojavamo, jer smo u savezu s drugima često gubili na vrijednostima na kojima se temelji jedna nacija.

Bili mi u Europskoj Uniji ili samostalni, naša budućnost, kao i blagostanje u njoj, ovisit će o nama samima, o temeljima na kojima počiva država u kojoj živimo. Bez pravih temelja, bez demokracije, slobode i pravâ, svaka zajednica doživljava krizu za krizom i na kraju se ruši. Povijest nas uči da se hrvatski narod održao zahvaljujući svojoj vjeri. Snagu za opstanak pod tuđinskom vlašću ili u savezu s drugima, kad mu je osporavano pravo na

opstojnost i samostalnost, crpio je s vrela vjere u Krista Gospodina i ljubavi prema Nebeskoj Majci.

Ta misao vraća nas na trenutak u jeruzalemski Hram, kad je Majka Isusova, četrdeset dana nakon poroda, donijela svoga Jedinorođenca prikazati Gospodinu. U radosnu usbitu punu zanosu, mlada majka, od starca Šimuna čula je proročke riječi: "Ovaj je evo postavljen na propast i uzdignuće mnogima u Izraelu i za znak osporavan - a i tebi će samoj mač probosti dušu - da se razotkriju namisli mnogih srdaca!" (Lk 2, 34-35). Te riječi drukčije su odzvanjale negoli Anđelove pri navještenju, ali se Marija nije dala smesti. Volju Božju prihvatila je čitavim svojim bićem i stavila se u spasenjsku službu svoga Sina. Majčinskom ljubavlju pratila ga je na njegovu putu, slušala njegovu riječ i čuvala je u srcu. Tako prati i nas danas da u previranjima vremena ostanemo vjerni kršćanskoj vjeri i civilizaciji. Formalan pristup u zajednicu europskih naroda ne znači odricanje temeljnih vrijednosti po kojima smo ono što jesmo. Kritičan pogled u prošlost omogućuje nam i jamči hod u bolju budućnost: otvorenosti duha i srca Bogu, s kojim sve počinje, koji je s nama na putu i naš konačni cilj. Od Marije znamo da "Bogu ništa nije nemoguće" (Lk 1, 37).

UREDNIK

Pastoralni program

Nakon što je lurdsko Gospino svetište za svoj pastoralni program g. 2011. imalo riječi *Očenaša*, koje su bile izložene u podzemnoj bazilici sv. Pija X. na 44 jezika, a godinu 2012. posvetilo je *Zdravomariji* i krunici uopće. (MdD)

Međunarodni MarijaFest

Raspisan je međunarodni natječaj za 8. MarijaFest koji će se održati 12. svibnja na Ptujskoj Gori u Sloveniji. Na natječaju izvođači mogu sudjelovati s jednom, a autori s najviše tri skladbe. Tekstovi moraju imati kršćansko-marijansku poruku. Trajanje je ograničeno na 4 minute, a može ih izvoditi najviše 15 izvođača. Radove treba poslati do 16. veljače na adresu: Minoritski samostan Matere Božje, za MARIJAFEST, Ptujaska Gora 40, SLO-2323 Ptujaska Gora. Obavijesti se mogu dobiti na janez.samperl@rkc.si, a tekst natječaja dostupan je na <http://www.ptujskagora.eu/sl/news/show/1736.html>

Odobren opći program kongresa

Benedikt XVI. odobrio je program općih sjednica XXIII. Međunarodnoga mariološko-marijanskog kongresa koji će se održati od 6. do 9. rujna 2012. na Papinskomu franjevačkom sveučilištu *Antonianum* u Rimu. S predavanjima će nastupiti S. Perrella, A. Langella, J. M. Ferrer Grenesche, M. Hauke, C. Militello, G. Bartosik, J.-F. Chiron i J. Roten, a predviđen je i okrugli stol s temom *Kakvu ćemo mariologiju imati u budućnosti?* Na skupu će raditi i 16 jezičnih skupina, među kojima se očekuje i hrvatska. Papa je imenovao i predsjednika kongresa u osobi kardinala Angela Amata, pročelnika Zbora za proglašenje svetih, a na blagdan Male Gospe, 8. rujna 2012. susrest će se i sam sa sudionicima kongresa na molitvenom slavlju u Castel Gandolfo. (PAMI)

Dva neobjašnjiva izlječenja

Međunarodni liječnički odbor Gospina svetištu u Lurdu dva je slučaja proglasio "izvanrednim" izlječenjima. Lurdski biskup prosljedit će isprave o njima mjesnim biskupima, da ih oni protumače teološki i crkveno. U prvom slučaju riječ je o ženi rođenoj g. 1946. koja je pretrpjela više operativnih zahvata, nakon kojih je doživjela teške napade hipertenzije, kojima uzroci nisu otkriveni. Na hodočašću u Lurd doživjela je trenutačno poboljšanje i nema više prijašnjih zdravstvenih tegoba. U drugom slučaju riječ je o redovnici rođenoj g. 1934. koja je od g. 1962. patila od teških bolova i oduzetosti lijeve noge. Ni nakon operacije na kralježnici, stanje se nije promijenilo sve do hodočašća, na nosilima, u Lurd g. 1965. kad je doživjela spontano izlječenje. Nakon dodatnih ispitivanja, Odbor je slučaj proglasio medicinski neobjašnjivim. Slučajevi izlječenja još se uvijek ne smatraju čudom, što ima ovlast proglasiti Crkva. (GK)

Novi blaženici

U Madridu su 17. prosinca blaženima proglašena 22 misionara oblata Bezgrešne Marije i jedan laik, koji su ubijeni u Španjolskoj g. 1936. samo zato što su bili gorljivi svjedoci evanđelja. Ta beatifikacija budi nadu da će njihova žrtva i dalje donositi mnoge plodove obraćenja i pomirenja. (IKA)

Vratila se Gospina ikona

Benedikt XVI. susreo se 15. prosinca sa studentima rimskih sveučilišta na pripravi za Božić. Bilo je to u znaku ikone *Marije Prijestolja Mudrosti*, što je zapravo preslik *Spasa rimskoga puka* iz rimske Sv. Marije Velike, koja se vratila sa svoga hodočašća po sveučilištima u Španjolskoj kojim je pripravljala Svjetski dan mladih 2011. i predana rimskom sveučilištu La Sapienza. Odatle će obilaziti rimskim učilištima do Međunarodnog simpozija sveučilišnih docenta u lipnju 2012. Radi se o ikoni koju je bl. Ivan Pavao II. darovao da prati križ Dana mladih kao znak Marijine nazočnosti uz mlade, počevši od Kölna 2005. (Z)

Novi biskup Czestochowe

Benedikt XVI. imenovao je biskupa Wacława Depoa, nadbiskupom Czestochowe, u kojoj se nalazi nacionalno poljsko marijansko svetište Jasna Gora. Novi nadbiskup rođen je g. 1953. u Szydłowiciu, a za svećenika je zaređen 1978. Od g. 1984. do 1989. bio je docent dogmatske teologije i duhovnik đakonâ biskupije Sandomierz-Radom. Od g. 1990. do 1992. bio je rektor sjemeništa i od 1992. bogoslovije. (VIS)

Izložba *Dar Neba*

Nizozemski Rijksmuseum, nacionalni muzej sa sjedištem u Amsterdamu najveći je nizozemski muzej, a posebno je poznat po svojoj zbirci koja potječe iz 17. stoljeća sa slikama Rembrandta,

Vermeera i Fransa Halsa. Već je nekoliko godina dijelom zatvoren zbog obnove, a g. 2013. bit će otvoren. Dotle priređuje zanimljive izložbe u pojedinih dvoranama dostupnima posjetiteljima. Posljednja je otvorena 14. prosinca pod naslovom *Dar Neba*, a sadrži zanimljivu zbirku srednjovjekovnih Gospa. Osim obojene terakote *Gospe Žalosne*, flamanskog djela s početka 16. st., izloženi su brojni Gospini drveni kipovi koji potječu iz srednjega vijeka. Izložba ostaje otvorena do 5. ožujka 2012., a zbirka će nakon toga ostati zauvijek u muzeju. (Z)

VI. susret upravitelja svetišta

Od 9. do 10. siječnja u fatimskom Gospinu svetištu održan je VI. susret upravitelja portugalskih svetišta. Na njemu se raspravljalo na temu *Svetišta - umjetnost i baština u službi evangelizacije*. Ti susreti dio su inicijative Udruge upravitelja portugalskih svetišta, kojoj je na čelu S. Alberto, upravitelj svetišta Krista Kralja u Almadi. (Z)

Obljetnica posjeta Ivana Pavla II.

Na Papinskom sveučilištu *Antonianum* u Rimu 16. siječnja obilježena je 30. obljetnicu posjeta bl. Ivana Pavla II. toj ustanovi, kad je govorio i o bl. Ivanu Duns Škotu. Na prigodnom skupu govorili su P. Etzi, V. Rodríguez López, S. Oder i J. Rodríguez Carballo. (Z)

Obitelj za obitelj

Krajem siječnja obitelji-misionarke schönstattskog pokreta u Argentini obavljaju svoje poslanje. Skupina bračnih parova sa svojom djecom i ostalim mladima ide u misije, kao obitelj za obitelj, i odvajaju dio svoga ljetnog odmora za taj apostolat. Žele donijeti riječ Božju i Gospu u svaku obitelj te zajednice. Te misije održavaju se već niz godina. (W)

Gospa - uzor svakom vjerniku

Iz evandeoskih izvještaja o Isusovu djetinjstvu možemo izvući neke natuknice o molitvi, o odnosu sv. Obitelji prema Bogu. Možemo poći od prizora Isusova prikazanja u bram. Sv. Luka pripovijeda da Marija i Josip "kad se zatim po Mojsijevu Zakonu navršiše dani njihova čišćenja, poniješe ga u Jeruzalem da ga prikažu Gospodinu" (2, 22). Kao i svaka židovska obitelj koja je opsluživala zakon, Isusovi roditelji odlaze u bram posvetiti Bogu prvorođenca i prinijeti žrtvu. Potaknuti vjernošću propisima, odlaze iz Betlehema i idu u Jeruzalem s Isusom, koji ima jedva četrdeset dana; namjesto janjeta od godine dana prinose dar siromašnih obitelji, tj. dvije golubice. Put sv. Obitelji hodočašće je vjere, prinošenja darova, simbola molitve, i susreta s Gospodinom, kojeg Marija i Josip već vide u djetetu Isusu.

Kontemplacija Krista ima u Mariji nenadmašiv uzor. Lice Sina pripada njoj s posebna naslova, jer se oblikovao u njezinu krilu, preuzevši od nje i ljudsku sličnost. Razmatranju Isusa nitko se nije posvetio s ustrajnošću kao što je Marijina. Pogled njezina srca usredotočuje se na Njega već u trenutku navještenja, kad ga začimje po Dubu Svetom; u idućim mjesecima malo-pomalo opaža njegovu prisutnost, sve do dana rođenja, kada nje-

zine oči majčinskom nježnošću mogu promatrati djetetovo lice, dok ga povija u pelene i polaže u jaslje. Sjećanja na Isusa, koja su se urezala u njezin dub i srce, označila su svaki trenutak Marijina života. Ona živi očima uprtim u Krista i dragocjeno čuva svaku njegovu riječ. "Marija u sebi pohranjivaše sve te događaje i prebiraše ih u svome srcu" (Lk 2, 19), tako opisuje Marijin stav pred otajstvom utjelovljenja, stav koji će se protegnuti na sav njezin život: čuvati stvari razmatrajući ih u srcu. Luka je evangelist koji nam pomaže upoznati Marijino srce, njezinu vjeru (usp. 1, 45), njezinu nadu i poslušnost (usp. 1, 38), nadalje njezinu nutrinu i molitvu (usp. 1, 46-56), njezino slobodno prijanjanje uz Krista (usp. 1, 55). A sve to dolazi od dara Duha Svetoga koji silazi na nju (usp. 1, 35), kao što će sći i na apostole prema Kristovu obećanju (usp. Dj 1, 8). Ta Marijina slika koju nam dariva sv. Luka predstavlja Gospu kao uzor svakom vjerniku koji čuva i razmišlja o Isusovim riječima i djelima, sučeljavanje koje je sve više napredovanje u poznavanju Isusa. Tragom bl. Ivana Pavla II. (usp. apost. pob. Rosarium Virginis Mariae) možemo reći da molitva krunice crpe svoj uzor upravo iz Marije, jer se sastoji u razmatranju Kristovih otajstava u dubovnom jedinstvu s Majkom Gospodinovom. Marijina sposobnost da živi od Božjeg pogleda je, da tako kažem, zarazna. Prvi koji je to iskusio bio je sv. Josip.

(Iz katebeze na općoj audijenciji u srijedu 28. prosinca 2011.)

BENEDIKT XVI.

Obnavljamo prikazanje

**Djevice od služenja,
Zvijezdo nade, Majko Milosrđa,
vrela preko kojega je došao na svijet Isus,
naš život i naša radost,
mi ti zahvaljujemo i obnavljamo prikazanje života,
sigurni da nas nikad ne napuštaš,
posebno u tamnim i teškim trenucima opstojnosti.
Prati nas uvijek: sada i na času smrti naše.
Amen.**

BENEDIKT XVI.

Svjetioničarka

Bog je čisto svjetlo i sjaj koji je čovjeku nemoguće podnijeti pa mu se stoga kao grešnik morao približavati s oprezom da ne nastrada od njegova sjaja. No zbog ljudske grešnosti Bog nije odustajao od namjere da svijet obaspe svojim svjetlom, da ga privede u puninu svoga sjaja. Za svoj projekt trebao je suradnju ljudskog bića koje je moglo stati pred sjaj njegova lica i poslužiti kao stabilna podloga njegovu božanskom svjetlu.

MARIJA PROSVIJETLJENA

Taj netko, Bogu poželjan, da bi mogao prihvatiti iskonsko Božje Svjetlo, trebao je njime najprije biti pro-svijetljen. Kako bi bio očišćen, urešen i Boga dostojan, Božji izabranik nije se mogao prosvijetliti na ljudski način, nego se trebao prepustiti božanskom zahvatu. Bog je trebao prosvijetliti krhko ljudsko biće čistim božanskim sjajem kako bi ga bilo dostojno. Doista, taj dar je Gospodin udijelio Mariji kad ju je oslobodio grijeha, te je tako mogla blistati iskonskim svjetlom, spremna primiti ono nerukotvoreno Svjetlo, Sina Božjega.

Zato u svetopisamskoj slici žene obasjane suncem, kojoj je mjesec pod nogama, a na glavi kruna od 12 zvijezda, razaznajemo Marijin lik te je sebi i predočavamo u takvu svjetlosnu kontekstu. Ivanova vizija iz Otkrivenja izražava sjaj njezina bića i ljepotu duše koja je odsijevala Bogom živim. Nebeska Majka mogla je biti opisana spomenutom slikom, uspoređena sa suncem, mjesecom i zvijezdama, kraljica sa svjetlosnom kru-

nom, jer njezin sjaj je takav da se sjaj nijednoga stvorenog bića ni tijela u prirodi ne može usporediti s njezinim. Pa ni sjaj onih čistih duhovnih bića koje nazivamo anđelima, te joj se stoga i oni klanjaju kao svojoj kraljici, potpuno prožetoj Božjim sjajem premda je ljudsko biće. Jer nju obasjava sam Bog svojim svjetlom, Isusom Kristom Gospodinom našim, onim koji je bio tvorac svih svjetlosnih tijela, a dopustio da mu ona bude roditeljka na zemlji. Stoga, dok se Krist Gospodin očitovao nakon rođenja kao Svjetlo koje prosvjetljuje svakog čovjeka, Marija je stajala s njim i pored njega kao njegova nositeljica, jer ni njega ne bi bilo na zemlji u ljudskom obliku, da nije bilo nje. U svojoj skromnosti svjedočila je kako ljudsko biće može i treba biti prosvijetljeno živim Bogom, podlažući svoj život potpuno njegovu. Time je sebe učinila potpuno prozračnom Božjem svjetlu, ne želeći ničim ljudskim zasjeniti njegov sjaj, u čemu je potpuno uspjela.

MARIJA PROSVJETITELJICA

U tom duhu i suzvučju može se iščitati i događaj Gospodinova prikazanja u Hramu koji zovemo i Svijećnicom. Svjetlo svijeta koje je primila od Oca nebeskoga, Marija prikazuje Ocu, naznačujući tim činom da je bila samo prihvatiteljica njegova dara, a ne gospodarica ni stvoriteljica. No dok ona nosi svoje čedo na prikazanje Gospodinu, njegovo svjetlo ne može ne sjati otkrivajući svoj sjaj svetim dušama kojima Duh Sveti daje oko za njegovu otajstvenu prisutnost. Tako je Marija, noseći u naručju Sina Božjega kako bi ga prikazala Ocu nebeskome, od kojeg ga je dobila na dar,

njega ne samo prikazala Ocu nego i pokazala svijetu. On je bio Svjetlo koje dolazi na svijet i koje prosvjetljuje svakog čovjeka, a Marija je, noseći ga u krilu i naručju, darovala svijetu i svakom čovjeku željnu prosvjetljenja, o čemu je posvjedočio starac Šimun pjevajući mu kao svjetlu na prosvjetljenje narodâ u trenutku kad ga je primio u svoje naručje. Njegov sjaj ne samo da nije smio ostati nezamijećen nego, štoviše, trebao je biti podaren svakom čovjeku koji njime obdaruje svoje postojanje pred Bogom. Ako nas je on sam poučio da se svjetiljka ne užije kako bi se stavila pod posudu, nego na svijećnjak da svijetli svima u kući, Marija je od samog početka bila toga svjesna. Njezin Sin je bio svjetlo na prosvjetljenje svih naroda, te ga je ona izložila svim narodima. Njezin pojavak u Hramu nije mogao proći neopaženo, jer Božji ljudi vide Božje Svjetlo koje ona nosi u naručju, kao što svjetionik u mraku ne može biti neopažen.

Mariju zato možemo nazvati Božjom svjetioničarkom, koja je na nemirnu moru ljudskog življenja zapalila Božje svjetlo, tj. dopustila da Bog u njoj zapali svoje svjetlo utjelovljenjem svoga Sina. Donoseći na svijet Boga u svome krilu i noseći ga u naručju, bila je prava svjetioničarka i svjetionik s kojeg sjaj Božjeg Svjetla razbija tmine ovoga svijeta. Po njoj je došlo na svijet i pokazano svijetu svjetlo nove i jedinstvene spoznaje Boga, Svjetlo kakvo svijet prije toga nije vidio. Njegov sjaj je bio tako intenzivan i jak da prosvjetljuje ne samo jednog čovjeka, nego svakog čovjeka; ne samo jedan narod, nego sve narode. Sada po Mariji svijet ima svjetlo koje nema zalaza te može trajno hoditi kao po danu, ne posrćući korakom svoga duha.

Marija je tako postala svjetioničarka svima koji brode morem života, a ne žele se nasukat na hridi, na Scile i Haribde zemaljskih tjesnaca, onima koji ne žele ostati robovi pličina, nego sigurno putovati prema luci vječnoga spasenja. Svevišnji ju je izabrao da bude svjetioničarka i svjetionik s kojeg svijetli njezovo vječno Svjetlo, a ona je tu svoju zadaću od samog početka revno vršila. Njezinom vjernošću, čistoćom i sjajem, svijetu je podareno Svjetlo istinsko u ljudskom liku. Izgovarajući svoj "da", Marija je zapalila Božje svjetlo na zemlji, svjetlo neugasivo koje tama ne može zasjeniti. Zapalivši njezino biće svojom Vatrom, Duhom Svetim, čovječanstvu je podareno Svjetlo svijeta, čime je zapaljena neugasiva vatra koja je zahvatila cijeli svijet. Njezin sjaj i nama danas svijetli, a plam nas grije, pa mu se izložimo i prikazimo cijelim bićem, kao što je i on bio za nas izložen i prikazan u Hramu.

Ivan BODROŽIĆ

Nije dobro da čovjek bude sam

Ljudi kažu i mnogi se slažu: što smo stariji, vrijeme nam brže ide. Trči, leti. Ili možda - izmiče! Vjerojatno je vrijeme uvijek u istoj brzini, ali mi usporavamo. Ili samo počinjemo shvaćati da nam ga je sve manje preostalo.

Čini se kao da je jučer bila Nova godina, a Mlado ljeto - i nije više mlado. Stiže veljača i u njoj: Dan života, Dan Bogu posvećenog života, Dan bolesnika - naša Gospa Lurdska, Svjetski dan braka... Svi ti dani hoće naprijediti život dok se u suvremenom svijetu na puno načina promiče "kultura" smrti. Hoće također potvrditi čovjeka kao društveno biće u svijetu u kojem je - čini se - sve više samoće i osamljenosti.

TEŠKO ČOVJEKU SAMU

Sam, osamljen, osamljenik, samotnik, (vuk) samotnjak, samac, samostanac (monah), samostalan, osamostaljen... Svi ti pojmovi izrastaju iz istoga korijena, ali su različita predznaka i značenja.

"Vae soli" - "Teško samu!" - rekoše stari Latini. Tešo samu, zapravo osamljenu! Može mi netko odgovoriti: Gle, "tko to tamo pjeva"! Pa ti si se opredijelio cijeli život biti samac! Odgovaram: Nije istina! Prihvatio sam celibat, neženstvo, ali je zapravo točno da sam izabrao svećenički poziv, a za ostvarenje tog izbora po zakonu Katoličke Crkve nezaobilazan je uvjet - celibat. Usprkos

tome, uopće se ne smatram samotnjakom i ne osjećam se osamljenim - osim ponekad, vrlo iznimno, što se, valjda, dogodi svakom čovjeku. I onda kad sam sâm (fizički), uopće se ne osjećam osamljenim. Dapače, koliko mi je drago biti s ljudima, ne manje mi duša ponekad poželi samoću i radujem joj se "k'o ozebao suncu".

Samoća, osama i osamljenost mogu biti istoznačnice, ali ne nužno: u vrevi velegrada, u buci krcate tržnice ili kojega kafića, u pretrpanu autobusu gradskog prijevoza može se biti osamljeniji negoli na oceanu ili usred pustinje. Neki je Arapin došao posjetiti sina u New Yorku i, nakon nekoliko dana, najavio mu prijevremani odlazak: "Vi živite u pustinji, a ne mi; mi sretnemo neznanca nakon nekoliko tjedana, izdaleka mu mahnemo i pozdravimo 'Salam aleikum' te mu ljubazno ponudimo neku okrepu. A vi ovdje živite u istoj zgradi, gazite jedni po drugima - i ne poznajete se niti se pozdravljate." Na žalost, to vrijedi i za mnoge obitelji.

VIŠE VRSTA SAMOĆE

Vae soli! Na puno načina. Ali ima i ona: "Bolje (biti i) sâm negoli u lošu društvu!" To može biti satira, ali i istina. Tužna istina.

A što ako je "loše društvo" čovjek samo-me sebi?! A često jest. Pita Haso:

- Mujo, razgovaraš li ti ikad sam sa sobom?

- Jok, vala.

- Pa i mislim se, što bi s budalom razgovarao!

Ne tvrdim, ali se pitam: nije li baš u tome razlog da se većina današnjih mladih panično boji i organski ne podnosi biti ma i na pet minuta sam(a), pa srljaju u bilo kakvo društvo (mnoštvo, "čopor") ili se sklanjaju pod kišobran buke bez koje više ne mogu ni jesti, ni učiti niti spavati?

Rekao bih ovako: Ako ono klasično "biti sam" shvatimo kao ostati neoženjen, neudana, onda: *nije dobro da je čovjek sam - bez obitelji.*

- ako je to pod bilo kakvom prisilom: okoline, okolnosti, ograničenih sposobnosti, traumatičnih iskustava i životnih ranjenosti, možda pogrešno shvaćene dužnosti prema bolesnim roditeljima, bratu svećeniku (u nekim našim krajevima bilo je gotovo nepisano pravilo da se jedna sestra žrtvuje za brata svećenika, da se ne uda nego mu bude kućanica);

- još je gore ako to netko izabere svojom voljom (samovoljom) iz sebičnosti i samodostatnosti ili puke komotnosti, jer mu se ne da pomaknuti da uz njega drugi sjedne, prilagodavati se i mijenjati;

- a najgore ako netko uleti u brak bježeći od samoće i pomišljajući da se taj problem automatski rješava ženidbom. Ili - podjednako - ako uleti u samostan bježeći od braka i njegovih obveza, zapravo bježeći od drugoga. U tom slučaju vrijedi pravilo "bolje sam negoli u lošu društvu", jer će takav ili

takva neizbježno biti "loše društvo" i manje je zlo da to bude samo sebi negoli i drugima oko sebe, koji su oko nje(ga) ali ne s njim ili s njom.

SAMOĆA U OBITELJI

Još je gore ako je čovjek "sam" u obitelji.

- nije dobro da čovjek bude sam u obitelji "rasuta tereta", a kao da to sve češće i sve više biva: članovi mnogih obitelji jedino spavaju pod istim krovom - a i to na smjene, noćnu i dnevnu!

- nije dobro da žena bude sama (rastave, "raspuštenice", napuštene, zlostavljane);

- nije dobro da supružnici - muž i žena - budu sami:

a) tj. samotnjaci koji kao željezničke tračnice idu paralelno i prividno zajedno do unedogled, ali se ne sastaju i ne dodiruju, vezuju ih jedino drveni pragovi zajedničke djece ili zajedničkih računa, umjesto da budu poput tropleta koji se isprepliće u trajnu zagrljaju;

b) bez djece - "višom silom" (što mnoge teško pogađa, a nisu sva rješenja dobra!);

c) bez djece - po svom nezdravu izboru iz bilo kakvih "razloga" (da bi se potpuno posvetili jedno drugome, putovali, pobjegli od odgovornosti za dijete, "egoizam u dvoje" a ne brak - po crkvenom zakonu i nije valjan!);

d) bez prijatelja i zdrava okružja - zatvoreni u uske okvire.

- nije dobro da dijete bude samo - kao jedinac ili jedinica;

- nije dobro da djeca budu sama - lišena roditelja zbog rastave ili lišena roditelja prezaposlenih, prebogatih (dadilje i guvernante).

KUPOVINA RODITELJÄ

Sv. Ljudevit, francuski kralj, ponajbolji srednjovjekovni vitez i prototip dobra kršćanskog vladara, imao je 11 djece. Uza svu zauzetost oko vođenja zemlje, upravne i socijalne skrbi pa i križarskih ratova, nije odgoj svoje djece prepuštao drugima, nego je uvijek za njih imao vremena. Suprotan je primjer suvremena priča: mlad par traži igračku za svoju trogodišnju djevojčicu koja nikako da se nasmiješi, a oni su oboje menadžeri - rekoše prodavačici - te nikako ne mogu biti s njom. Mlada prodavačica odvaži se te ih "tušira": "Žao mi je, mi ne držimo i ne prodajemo roditelje!"

Da, ali se čini da je danas sve više onih koji prodaju svoje - roditeljstvo. Mnogi pod bizarnim izlikama i premnogi za - male novce! Tu počinje opustinjavanje (dezertifikacija) suvremenog svijeta. Blago onima koji se odupiru tom procesu održavajući oaze svojih obitelji.

Sv. Pavao o sebi kaže: "Znam i oskudijevati, znam i obilovati, i sit biti i gladovati" (Fil 4,12). Čini se da danasnji čovjek, osobito mladi, ne zna ni jedno niti drugo. Može li se i zamisliti da je Gabrijel pohodio Mariju i navijestio joj radosnu vijest u vrevi neke tržnice? U svim filmovima taj prizor događa se u njezinoj nazaretskoj osami, u kući ili na zdencu, zacijelo je tako i bilo. A zatim, Marija nije mogla ne "pohitati u Gorje" u pohod Elizabeti.

Valja nam učiti biti sam, tj. s Bogom, tek tako ćemo naučiti kako biti s drugima u dobru društvu i - kako biti drugima dobro društvo.

Stanko JERČIĆ

Bogorodičin lan

Linaria vulgaris

Bogorodičin lan ili lanilist trajna je zelen, na koje se nerazgranjenoj ili samo pri dnu razgranjenoj stabljici razvijaju vrlo uski listovi koji su na rubu nešto previnuti odozgor s utisnutom glavnom žilom. Na kraju stabljike razvijaju se grozdovi sa žutim cvjetovima, kojih se vjenčić razvio u dvije usne i u dugu, šiljastu ostrugu. Plod joj je jajolik tobolac s brojnim sjemenkama. Raste na pjeskovitu i kamenitu tlu uz puteve, potoke, rijeke i zidove.

Zbog ljekovitih svojstava, Bogorodičin lan ili lanilist mnogi drže pravim lijekom za krvni sustav, pa su ga u starije doba stavljali čak i na rane. Njegova ljepota potiče i na prisniju povezanost s Majkom Gospodinovom.

Mario CRVENKA

Gospin skitnica

U srpnju 1908. pješačio je iz Ligugéa do Lurda gotovo mjesec dana. Nakon što je prešao 454 km, pao je pred kipom Bijele Gospe u Masabjelskoj špilji. Kroz suze i jecanje zahvaljivao joj je za svoje obraćenje. Bio je to Adolf Retté, poznati pjesnik i romanopisac, koji je od idola mladih anarhista postao *Gospin skitnica*, kako se sam prozvao.

Rođeni pjesnik u međuvremenu je postao anarhist, buntovnik i otpadnik. Za životnu suputnicu uzeo je dobru djevojku. Prevario ju je. Vjenčali su se jedino civilno, što je nju grizlo sve do smrti. U braku je bio nesnosan, nevjeran i bezobziran. Pretvorio se u zagrižena neprijatelja Crkve, izrugivao znance vjernike,

rigiao gnusobe pisanom riječi... Tek nakon što mu je umrla žena, uvidio je koliko mu je vrijedila. Oholost i putenost vodile su glavu riječ u nje-govu životu. Čas je hulio, čas zdvajao. Mira nije imao. Jedino na mahove, kad bi čitao Danteovo *Čistilište*. Tada je imao dojam da ga zove Gospa, dodiruje milost Božja... Dok ga je Đavao gurao da napiše pamflet o Huysmansovu djelu *Lurdska mnoštva*, Gospa ga je zvala u svoju crkvicu u Arboni. Nju je poslušao. Kad je stao pred njezin kip, šaptao joj je nek moli svoga Sina da mu naznači što činiti. I ču: Nadi kojega svećenika! Oslobodi se tereta, koji te tišti! I vrati se Bogu. Bio je to najsvjjetliji trenutak u njegovu životu.

Kad je navečer pošao na počinak, rulja grijeha navirala mu je u sjećanje. Borio se sa sobom. Ustao je iz postelje i htio uzeti uže da se objesi. Najednom začuje nebeski glas: Bog je tu! Padne na to na koljena. Zahvali Bogu. Činilo mu se da vidi sliku Raspetoga, a onda sjenu križa. Osjeti da ga netko podržava. Opet - Gospa! Sutradan ode u Gospinu crkvu i zahvali joj za sve. Išao je kasnije u Pariz prijatelju pjesniku Franji Coppéu kojega je napadao. Kad je taj vidio promjenu u njegovoj duši, poslao ga je kapelanu vlč. Mottetu. Svećenikova dobrotu i srdačnost sasvim su ga osvojile. U listopadu 1906. pomiri se s Bogom. I tako u 43. g. primi prvu sv. Pričest. Još uvijek na vrjeme. Nakon toga vrati Bogu svoju majku i mnoge druge. Molitvama, žrtvama, riječima, pisanjem.

Kamenko JOLIĆ

Petar Damiani - “Po Mariji k Isusu”

Na području marijanske duhovnosti *Petru Damianiju* pripisuje se izreka *Po Mariji k Isusu*. To geslo mnogi kršćani uzimali su nekoć za životni program, a brojni to čine i danas. No, to je samo dio onoga što je Damiani vjerovao i zapisao o bl. Djevici Mariji.

Petar je rođen g. 1007. u Raveni. Zarana ostaje siročić. Stariji brat Damjan brine se za njegov odgoj, da stekne humanističku i bogoslovnu naobrazbu. Najplodniji je pisac latinskog srednjovjekovlja. Svemir je za nj divno svjedočanstvo Božje svemogućnosti. Odvojio se od svijeta te se dao na molitvu i razmišljanje u tišini samostana Fonte Avellana. Posvetio se obnovi Crkve, koja je u ono vrijeme bila naružena zbog pokvarenosti klera i kupovine crkvenih službi. Suradivao je u tome s papom kao biskup u rimskoj luci Ostiji, a kasnije kao kardinal. Ostatak života proveo je u tišini benediktinskih samostana, a umro je g. 1072. u Faenzi.

PROMICATELJ CRKVENE OBNOVE

P. Damiani ostavlja bogatu i raznovrsnu pisanu baštinu. Njegove prouke, pisma i govori izrazi su mističnog iskustva, asketske stege, molitve i pobožnosti. Ideje crpe iz Svetoga pisma i crkvenih otaca. Njegovi spisi posvećeni su monaškom životu, štovanju sv. Križa i bl. Djevice Marije, Božjem svemogućstvu, vječnom spasenju i prolaznosti ovoga svijeta. Više nego teolog, Damiani je promicatelj crkvene stege i obnove.

Za nas su ovdje važni njegovi govori u prigodi Gospinih blagdana, premda se i u drugim prigodama vraća na marijanske teme. U govorima o blagdanu Marijina rođenja pokušava pronaći nov način pristupa otajstvu bl. Djevice Marije i njezinoj ulozi u djelu spasenja. Dok raspravlja o njezinu božanskom majčinstvu, divi se njezinoj uzvišenosti kao i njezinu posredničkom djelovanju u korist Crkve.

MARIJA - JEDINSTVENA OSOBA

U razmišljanju o Marijinu bogomajčinstvu, P. Damiani stavlja naglasak na Marijino izuzetno duhovno bogatstvo koje je primila od Gospodina zbog uzvišenosti uloge koja joj je povjerena. Oslanjajući se na učenje crkvenih otaca, tvrdi da ju je Duh Gospodnji učinio dostojnim prebivalištem Sina Božjega. *“Bilo je potrebno sagraditi kuću u kojoj će kao gost boraviti Kralj neba. O toj kući Salomon kaže: ‘Mudrost sagradi sebi kuću, stoji na sedam stupova’ (Izr 9, 1). U stvari ta djevičanska kuća utvrđena je na sedam potpornja, jer je časna Majka primila sedam darova Duba Svetoga... Sin Očev ju ispunja, Dub Sveti osjenjuje, prečisto krilo svete Djevice postaje nebom.”*

Izvrstnost Marijine uloge ne sastoji se jedino u božanskoj naravi Sina koji se od nje rodio, nego i u otajstvu utjelovljenja. Ono ima za svrhu otkupljenje ljudskog roda, koje se nije moglo ostvariti bez Marijina majčinstva. Na taj način P. Damiani pridaje ogromnu važnost Marijinu majčinstvu u djelu otkupljenja. Ljudski rod nije mogao biti spašen bez utjelovljenja Sina Božjega. Jednako tako bilo je potrebno da Djevica dođe na svi-

jet kako bi od nje Sin Božji uzeo tijelo. Naravno da je nužnost Marijina rođenja potpuno ovisna o Kristovu rođenju.

PROKLETSTVO I MARIJIN BLAGOSLOV

Damiani poseže za usporedbom koju smo susreli kod crkvenih otaca II. stoljeća kad je riječ o Marijinu majčinstvu. Eva je rodila grijeh od kojeg nastaju prokletstvo i smrt, dok Marija rađa milost i, susljedno, blagoslov i život. *“Blagoslovljena si ti među ženama. Po jednoj ženi došlo je prokletstvo na zemlju, po jednoj ženi bi uspostavljen blagoslov. Prva je u ruci donijela čašu gorke smrti, druga je donijela slatku čašu života. Obilna bujica novog blagoslova izbrisala je zarazu starog prokletstva... Po jednoj djevici čovjek se vraća u onaj život koji je uništila prva djevica. Pobijedena smrt je nestala, po Djevici se vratio život. Koliko je do tebe, Djevice, molimo te uzdigni iznad zvijezda ono što je Eva pokopala.”*

U svojim govorima P. Damiani prikazuje odnos između Crkve i Marije na ideji majčinstva. Marijino majčinstvo utječe na

majčinstvo Crkve, a taj utjecaj temelji se na Kristovu posredovanju.

“Blažena Djevica Marija velika je i sretna majka. Iz njezina krila uzeo je tijelo Krist, od kojega je poslije nastala Crkva po vodi i krvi. Na taj način čini se kao da je Crkva imala svoj početak u Mariji. Obadvije su čiste i neoskvrnjene, zaštićene pojansom vječnog djevičanstva.”

“PO MARIJI K ISUSU”

U jednom govoru P. Damiani je ustvrdio: *“Kao što se po tebi /Mariji/ Sin Božji udostojao doći k nama, jednako tako preko tebe možemo pristupiti u njegovo zajedništvo.”* Kasnija marijanska pobožnost sažela je tu tvrdnju u izreku: *“Po Mariji k Isusu.* Ako je Krist došao na svijet zahvaljujući Marijinu majčinstvu, vjernici pak u Mariji pronalaze put koji vodi Kristu. Ta misao utjecala je na duhovni život mnogih naraštaja, a i danas se primjenjuje i preporučuje u ozračju marijanske duhovnosti. Pritom se često zaboravlja prvi dio rečenice od kojega P. Damiani polazi u svom razmišljanju. On, naime, tvrdi: Krist je došao po Mariji, pa se i njezinim zagovorom može pristupiti Kristu. Kod P. Damiana nije prisutna isključivost, tj. da bi Marija bila jedini put Kristu i Bogu. Iz Evanđelja znamo da je Krist jedini put k Bogu: *“Ja sam put i istina i život. Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni”* (Iv 14, 6). Nema drugog puta k Bogu, osim po Isusu Kristu, Bogu koji je postao čovjekom, zaslugom i posredovanjem Djevice Marije. Kao što je Marija sudjelovala u Kristovu dolasku na svijet, P. Damiani tvrdi da jednako tako može posredovati da kršćanin dode Kristu i Bogu, da ostvari smisao svog života.

dar-ko

Važnost marijanske pobožnosti za kršćanski život

Na temelju osobnoga čašćenja Majke Božje bl. Alojzija Stepinca i načina kako je on promicao njezinu čast može se s pravom zaključiti o potrebi marijanskih pobožnosti kao izvrsnom sredstvu kršćanskog usavršavanja.

NUŽNOST POBOŽNOSTI

Budući da postoje brojni oblici marijanske pobožnosti, bl. Alojzije svjetovao je da svaki vjernik može izabrati one koje bolje odgovaraju njihovim potrebama, životnim prilikama ili načinu života. Ipak, te pobožnosti ne smiju biti samo izvanjske, već moraju izvirati iz srca i duše, tj. moraju biti iskrene, nježne, nesebične, imati svete pobude i biti ustrajne.

Da bi mogao dostojno častiti bl. Djevicu, kršćanin mora upoznati sve one povlastice kojima ju je Bog providio. Osim toga mora hraniti svoju vjeru uvrstavajući u marijanske pobožnosti prikladno štivo, literaturu o Gospi, često je zazivati, držati njezinu sliku na počasnom mjestu u kući i pred njom obavljati duhovno čitanje ili pobožne vježbe. Kršćanin koji iskreno časti Gospu, napominjao je bl. Kardinal, častit će njezine slike, nositi uza se Marijinu sličicu, nositi uza se njezinu medaljicu, posjećivati njezine crkve i svetišta, moliti krunicu, pripremati se za njezine svet-

A. Odak

MOLITVA

Svemogućí vječni Bože, ti si svom blaženom Alojziju biskupu pomogao da se za pravdu bori do smrti. Daj nam po njegovu zagovoru iz ljubavi prema tebi podnositi sve protivštine i svim bićem težiti za tobom, jedini pravim životom. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

kovine i blagdane kojom posebnom pobožnošću i postom.

POTREBA NASLJEDOVANJA

Osim toga, on je neumorno savjetovao potrebu nasljedovanja Marijinih kreposti, prikazivati joj se i posvećivati, pružati pomoć siromašnima iz ljubavi prema njoj, pjevati marijanske pjesme, ubilježiti se i zauzeto sudjelovati u marijanskim kongregacijama i bratovštinama.

Osvjedočen kako svuda procvate svetost, gdje se dođe u dodir s Marijom, Majkom Božjom, svesrdno je poticao na marijanske pobožnosti. Naime promatrao ih je kao siguran put spasenja. U *Poslanici o čašćenju Majke Božje* 14. siječnja 1944. tako reče: "Dok god u čovjeku kuca srce, znak je da živi. A dok god se čovjek sjeća bl. Djevice Marije, znak je da živi duhovnim životom."

OSOBITO BOGU POSVEĆENIMA

Osobito ih je preporučivao svećenicima, redovnicima i redovnicama, jer kako reče u pismu Marku Periću, svećeniku Mostarske biskupije, koje mu je pisao 21. rujna 1954. iz Krašića: "Imperativ je za svakoga svećenika da bude iskreni i duboki štovatelj Bogorodice!" Slično je pisao i Franji Kuhariću kako "svećenik mora biti najbolji nasljedovatelj Marijin" te da mu je drago "da među našim klerom sve više prodire duh Gospin" i čuti "da se među svećenstvom uvećava Marijin duh".

I na drugom mjestu spomenu: "Ozbiljno se bojim za svećenika, koji nije pravo pobožan Bogorodici ili je napustio njezino štovanje."

Kad je Katoličkoj Crkvi u propalaj državi bilo onemogućeno potpuno slobodno djelovanje, kardinal Stepinac, nalazeći se u kućnom pritvoru, poticao je, kao počasni član, apostolat "Marijine Legije". O tome svjedoči i njegovo pismo uršulinskoj časnoj Majci s. Margariti Labrtić, pisano 19. lipnja 1956. u Krašiću. Naime, on je pojavak i djelovanje "Marijine Legije" u Zagrebačkoj nadbiskupiji, u to teško doba, srdačno pozdravio, prihvatio i podržavao.

Juraj BATELJA

BL. ALOJZIJE STEPINAC

10. veljače

Kardinal, rođen 8. svibnja 1898. u Brezariću. Čovjek duboke vjere, zaštitnik siromaha, branitelj obespravljenih i simbol Crkve u Hrvata progonjene za bezbožnog komunizma osuđen 3. listopada 1946. kao zagrebački nadbiskup na namještenom postupku 16 godina tamnice i umro 10. veljače 1960. u pritvoru u Krašiću. Blaženim ga je proglasio 3. listopada 1998. u Mariji Bistrici Ivan Pavao II. Zaštitnik varaždinske i požeške biskupije.

Molitva za milost

Gospodine, Bože naš, ti si blaženom Alojziju Stepincu dao milost čvrsto vjerovati u Isusa Krista i spremnost trpjeti za njega sve do mučeničke smrti. Pomozi nam slijediti njegov primjer i njegov nauk da bismo ljubili Krista kako ga je on ljubio i služiti Crkvi kako joj je on služio sve do darivanja vlastitog života za nju. Njegova živa vjera u Isusa Krista i postojana ljubav prema Crkvi neka nas učvrste u borbama života na putu vječnoga spasenja. Po njegovu zagovoru udijeli milost svoga blagoslova našim biskupima, svećenicima, redovnicima i redovnicama, svećeničkim i redovničkim pripravnicima, našim obiteljima, da budu čvrste u vjeri i blagoslovljene novim i brojnijim životima. Budi utjeha svim starijim osobama te pomoć bolesnicima i patnicima. Očeve i majke, djecu i mlade očuvaj od unutarnjih i vanjskih pogibelji duše i tijela. Udijeli milost svećeničkih i redovničkih zvanja našoj župi, našoj biskupiji i Crkvi u Hrvata. (Po njegovu zagovoru udijeli mi milost...) Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Kristonosci

Za vjerskih razmirica između reformatora i protureformatora, belgijski slikar flamanskih korijena *Petar Pavao Rubens* (1577.-1640.), kistom i bojom branio je katolički nauk o štovanju svetih slika. Iako je rođen kao prognanik u westfal-skom gradiću Siegenu u blizini Kölna, po ocu kalvinist a po majci katolik, životni vijek proživio je u glavnom gradu belgijske flamanske zajednice, u Antverpenu. Ubrzo je stekao opću kulturnu i umjetničku naobrazbu, pa je g. 1598. postigao zvanje majstora slikarstva. Sudjelujući u diplomatskim misijama, upoznao je talijanske i španjolske slikare te se oduševio za baroknu umjetnost. Kao obrazovan čovjek, nadaren umjetnik i marljiv slikar, kupio je kuću u središtu Antwerpena i u njoj otvorio likovnu radionicu.

UMJETNIČKI VRIJEDAN TRIPTIH

Od brojnih Rubensovih slika sakralne tematike, spomenimo remek-djelo barokne umjetnosti, triptih pod nazivom *Skidanje s križa*, koji se nalazi u katedralnoj katedrali Naše Gospe u Antverpenu. Kao član bratovštine gradskih oružara arkebutzira sv. Kristofora, gradonačelnik Antwerpena i pravnik Nicholaas Rockcox, naručio ga je 7. rujna 1611. za svoju udrugu kod prijatelja Rubensa. Rađen je u tehnici ulja na dasci od g. 1612. do 1614., a veličine je 320 x 420 cm. Iako se, po glavnoj tematskoj cjelini koju oslikava u trima različitim prizorima, u likovnoj umjetno-

sti navodi kao *Skidanje Isusa s križa*, mogli bismo ga nazvati *Kristonosci*. Središnji prizor - *Isusa skidaju s križa* (310 x 420 cm), prikazuje 13. postaju Križnog puta; lijevo krilo (150 x 420 cm) prikazuje *Pobođenje bl. Djevice Marije* (Lk 1, 39 - 56), a desno (150 x 420 cm) *Prikazanje Gospodinovo* (Lk 2, 22 - 35). Kad se krila triptiha sklope da prekriju lice središnjega prizora, na naličju se vide dva motiva iz života sv. Kristofora. Tako je, zapravo, na triptihu prikazano pet prizora iste tematske cjeline, odnosno pet likovnih motiva koji prikazuju različite kristonosce. U središnjem prizoru, sudionici koji prihvaćaju Isusa s križa, kao što je Marija i evanđelist Ivan, Josip iz Arimateje i Nikodem te pobožne žene, postaju kristonosci.

Na lijevom krilu, Marija je kristonositeljica koja Elizabeti i Zahariji, zajedno s Josipom i pratiljom, donosi Isusa u utrobi, dok na desnom svećenik Šimun s Josipom i Marijom, Anom proročicom i ostalim sudionicima u Hramu, postaju kristonosci jer prihvaćaju Isusa. Na krilnim zatvorima, u dvama prizorima, sv. Kristofor, što grčki znači *Kristonosac*, na lijevom krilu postaje kristonosac jer prenosi Isusa preko rijeke, dok na desnom, pokazujući svjetiljkom put do Isusa, opet postaje kristonosac hodočanicima na putu.

SVJEĆICA VJERE

Ako bismo, kao primjer kristonosaca, iz triptiha izdvojili Pohodjenje Marijino, zasigurno bismo razumjeli zašto se flamanski umjetnik odlučio za taj prizor. U susretu dviju rodica, dogodila se *Svjećenica*. Čim je Elizabeta začula Marijin pozdrav, upalila joj se svjećica vjere i zaigralo joj čedo u utrobi. U čarobnom pokretu ruku i prstiju, starica Elizabeta, ožarena lica, u tamnosmeđoj haljini, lijevom rukom pokazuje prema svojoj utrobi, a desnom prema Gospinoj. Na suprotnoj strani, u pratnji dadilje s pletenom košarom punom peleni, u trodiželnoj trudničkoj haljini s flamanskim šeširom, Marija se zaustavlja u hodu te lijevu ruku nanosi na svoju utrobu, dok se desnom pridržava za metalnu ogradu. Postavljeni u tijesni prostor između razdraganih rodica, pogledavajući prema budućim majkama, Josip i Zaharija dive se neobičnu susretu. U idiličnu prizoru Gospa je kristonositeljica, koja donosi Svjetlo u Elizabetin obiteljski dom. U *rubenotskom* stilu, kako neki vole reći, tim činom umjetnik je pokazao da vjernici mogu, kao gledate-

lji, upaliti svjećicu vjere i s rodicom Elizabetom klicati Marijin hvalospjev. U nenametljivoj, ali ekspresivnoj dramatičnosti, gdje se sklad ljudskih figura u vidljivoj tjelesnosti spaja s prirodnom ljepotom, koristeći kontrast toplih i hladnih boja, kralj klasičnog baroka, kako neki zovu Rubensa, dopustio je da *biser nepravilnih oblika* procvjeta na licima sretnih kristonosaca u flamanskim narodnim nošnjama. Vjernička radost Kristonositeljice na poseban se način osjeća u nostalgičnu pogledu i sanjivu izrazu Gospina lica, za koji mu je poslužila žena Izabela.

NAJVREDNIJA RUBENSOVA DJELA

Katedrala Naše Gospe u Antwerpenu, započeta g. 1352. u romaničkom stilu i dovršena g. 1521., tijekom vjerskih previranja, osobito g. 1566. i 1581., za pustošenja reformatorskih ikonoklasta doživjela je teška oštećenja. Kad su protureformatori došli na vlast i obnovili je, g. 1585. zasjala je kao izvezena kamena čipka. Najljepša je to katedrala u Beneluxu. Ima sedam lađa, a počiva na 125 stupova. U njoj su četiri Rubensove slike. Triptih *Isusa skidaju s križa*, koji se drži najvrednijim njegovim djelom i ubraja se u sedam belgijskih čuda, nalazi se u južnom transeptu.

Kad su francuski veleprevratnici g. 1794. zauzeli Antwerpen, opustošili su katedralu i Rubensove slike odnijeli u Pariz. Srećom su sačuvane i g. 1816. vraćene. Nakon reformatorskog pokušaja ubojstva *Svete Slike* u zapadnom kršćanstvu, kako svjedoči triptih *Isusa skidaju s križa*, Rubens je osobno likovno umijeće, prema nauku tridentske katoličke obnove, stavio u službu obrane vjere.

Ante Branko PERIŠA

Njih dvoje - jedno

Bog nas je stvorio slobodne, što znači da imamo mogućnosti birati. Svoj život nismo izabrali. Dobili smo ga od Boga i svojih roditelja. Puno smo toga u životu izabrali sami i još uvijek možemo birati. Bolest ne biramo. Mogli bismo reći da ona bira nas, ali nije tako. Mi izabiremo životni stil i po njemu željeno zdravlje. U civilizaciji ljubavi opredjeljujemo se za život od trenutka začeća. Čuvamo ga, štitimo i doprinosimo njegovoj kulturi. Biramo zvanje, zanimanje, ali bivamo i izabrani. Izabranici Božji odgovaraju na poziv za posvećeni život.

„LJUBAV JE ODLUKA“

Tko je prošao bračni vikend u organizaciji Hrvatske zajednice bračnih susreta, mogao je uočiti taj natpis i geslo koje ga prati čitav život. U danima radosti, dvojbe, sumnji, nemoći i očaja. Sjećanje na dan vjenčanja i slododu izricanja onoga sudbonosnog DA. Tko je znao što izriče i što će sve u životu dočekati?! Ljubav je životni poziv mnogih koji su slobodno obećali ljubav jedno drugom u dobru i u zlu. Zašto ta odluka? Upravo jer traži slobodnu privolu! To se zaboravi, pa ode svatko svojim putem iz kojekakvih nazovi razloga, zato nam treba *Dan braka*. Sve što je važno, a pomalo se klima, dobiva danas i svoj poseban dan. Tko nam može pomoći u odlučivanju za tako važne životne pozive?

OBITELJ - KOLIJEVKA ŽIVOTA

Kažu da je obitelj najvažnija. Mnogo se toga u njoj dobiva. Radne, ali i neradne navike. Smisao za lijepo, poticaji za duhovni život, životni stil, tradicija, formiranje osobnosti, znanje. Ovisno o roditeljima i njihovoj financijskoj moći i smislu za prepoznavanje i razvijanje talenata: naobrazba, šport, umjetnost, pa, mogli bismo reći, donekle i utjecaj na izbor bračnog druga ili družice. Roditelj nije uvijek sretan u izboru zvanja svoga djeteta, jer ona ponekad izaberu upravo suprotno od očekivanja. Tako i njihove bračne veze roditelji ne razumiju i ne prihvaćaju odluku svoje djece. Zanimljivo je da nerijetko, naizgled dobre kršćanske djevojke sebi nađu za suputnike nevjernike!

OD MALIH NOGU

Važno je od rane mladosti valjano upućivati djecu na dobro i dati sve od sebe, ali ujedno biti oprezan i ne zahtijevati od njih da u svemu ugrade roditeljima. Pomoć je u odrastanju i formiranju osobnosti neizostavna, ali je izbor životnog poziva osobna sloboda. Ima roditelja koji u svojoj ljubavi prihvaćaju izbore svoje djece, koliko god oni bili i zahtjevni. S druge strane, ima onih koji se nikako s tim ne mire. Sinu svećeniku ne dođu na Mladu misu. Prigovaraju za svaku novu trudnoću, protivne se životnom izabraniku, izboru škole, športa, i to sve iz brige "za dobro" svoga djeteta.

LJUBAV SVE POKRIVA

"Ljubav je strpljiva, ljubav je dobrotivna; ljubav ne zavidi, ne hvasta se, ne oholi se. Nije nepristojna, ne traži svoje, ne razdražuje se, zaboravlja i prašta zlo..."

(1 Kor 13, 4-5), uči nas apostol Pavao i ukazuje na mnoga iznenađenja i nepredviđene situacije, koje su bile nezamislive zaljubljenicima dok su obavijeni velom zamagljenih pogleda snivali o braku i sreći u dvoje...

A onda je došla stvarnost u troje, četvero, petero i koliko još ukućana koji kroje život njih dvoje.

NJIH DVOJE BIT ĆE JEDNO

Zaručnicima znam reći da budu jedinstveni kad nastupaju pred roditeljima, ukućanima i ne samo njima. To jedno tijelo, koje ima dvije ljevice i dvije desnice te četiri noge da idu ukorak, ne trpi raskorak i još stotinu ruku i nogu koje vuku svaka na svoju stranu. Roditelji iz svoje sebičnosti, zabrinuti za dobro svoje djece žele nad njima imati nadzor. Svaka je ljubav brižna, ali i oslobađajuća ako je prava i nesebična. Intimni prostor, poput svetohraništa treba čuvati i zaštititi od izvanjskih pogleda i dodira. Ono nešto što je dano

samo njima za dijeljenje i rast u Ljubavi. To je sveti prostor koji se čuva od riječi, pogleda i dodira drugih. Ono je izvor snage za život, ali i izvor razmiricâ, nesporazumâ, brakolomâ, bolestî... I tek kad se izgubi, uvidi se koliko je značilo čuvati intimni sklad.

Vrlo važna vještina za održavanje bračnog života. Svada na prvi pogled uvijek izgleda ružna. Kultivirana svada umijeće je potrebno za opstanak u bračnom životu. Bolje rečeno, umijeće dijaloga prihvaćanja različitosti u hodu prema jednom cilju. Dva različita tijela združena u ljubavi u služenju životu i skladnom koraku.

TRI KRALJEVSKA PUTA

Zajednica bračnih susreta njeguje dijalog i pomaže mnogim parovima da žive zanimljiv, bogat, lijep, blagoslovljen i plodan bračni život. U Hrvatskoj se kroz 35 godina održao niz bračnih vikenda na kojima su oživjeli mnogi ustajali odnosi, a supružnici osjetili zaboravljenu romansu prvih susreta...

Tri osnovne stvari na koje upućuje bračni vikend tri su tzv. kraljevska puta: *bračni dijalog*, *zajednička molitva* i *bračno darivanje*. Tko nije prošao bračni vikend, a želi učiniti nešto lijepo za svoj brak, nek se javi koordinatorima na svojem području ili povjereniku za pastoral obitelji koji će ih uputiti odgovornima. A članovima Zajednice bračnih susreta želim rast u ljubav uz uspješne dijaloge i lijepe susrete.

U školi života, u kojoj su nam najbolji primjer i neiscrpní izvor smisla za zajednički opstanak u dobru i u zlu, neka nas Isus, Marija i Josip prate i obdare blagoslovom.

Danijela DE MICHELI VITTURI

U Lurdu, nekoć neznatnu francuskom mjestasu u podnožju Pirinejskog gorja, Gospa se 11. veljače 1858. ukazala 14-godišnjoj Bernardici Soubirous. Bilo je to u Masabjelskoj špilji, u kojoj je za jednog ukazanja maloj Bernardici, na Gospinu riječ, provreo izvor. Otkako se na njemu umio slijep dječak i progledao, u lurdsko svetište hrle rijeke hodočasnika iz čitavog svijeta. Dode ih godišnje više od pet milijuna. Među njima mnoštvo bolesnika, koji traže olakšanje u svojoj bolesti i ozdravljenje po Gospinu zagovoru. U tijelu rijetki čudesno ozdrave (dosad je Crkva priznala 68 medicinski neprotumačivo ozdravljenih, iako ih je ozdravilo oko sedam tisuća), ali u duši brojni dožive ozdravljenje. To je bio razlog da je g. 1992. bl. papa Ivan Pavao II. blagdan Gospe Lurdske proglasio *Sujetskim danom bolesnika*.

IZGUBIO VJERU

Bolesnički vlak iz Liona samo što nije krenuo u Lurd. U zadnjem trenutku došlo je do izmjene liječničke pratnje. Skrb za odjel najtežih bolesnika morao je preuzeti dr. Alexis Carrel (†1944.), prorektor medicinskog fakulteta na lionskom sveučilištu, poznati kirurg i fiziolog. Rođen je g. 1873. nedaleko od Liona. Rano je ostao bez oca, pa je sva briga oko njega pala na majku. Sredina u kojoj je odrastao bila je vjernički više tradicionalna. Iako je završio isusovačku gimnaziju, nije bio nimalo gorljiv vjernik. Pače, prema vjeri bio je više pomirljiv. Nakon ispita zrelosti upisao je medicinu na Lionskom

sveučilištu. Isticao se kao jedan od najboljih studenata. Međutim, pod utjecajem pozitivizma napustio je kršćanstvo i prihvatio materijalistički nazor na svijet i život. Posvetio se potpuno znanosti, zanemario duhovni život i izgubio vjeru. Zato je na putu u Lurd izjavio: "Ako u Lurdu vidim čudo, vjerovat ću!"

U IŠČEKIVANJU ČUDA

Među 300 bolesnika zdravstveno stanje 20-godišnje lurdske hodočasnice bolesničkim vlakom Marije Ferrand znatno se pogoršalo. Praktično je bila na umoru. Namjeravali su je operirati, ali su je, uslijed niza utvrđenih bolesti, otpustili iz bolnice kao neizlječivu. Ostala joj je još jedina nada - hodočašće Gospi u Lurd, da ona pomogne. Dr. Carrel morao je kod nje žurno posredovati i prije pristizanja u lurdsko svetište. Dao joj injekciju za smirenje. Nakon detaljna pregleda zaključio je da bolesnica nije daleko od smrti. Prema njegovu viđenju, teško će živa do Lurda. Napokon je izjavio: "Kad bi ova ozdravila, čudo bi me natjeralo u ludilo ili bih počeo u Boga vjerovati!" Bog će se pobrinuti da i dr. Carrel progleda. Bogu se ne žuri. Čekao ga je u lurdskom Gospinu svetištu. I bio s njime strpljiv. Gospa će mu pomoći da ponovno ustane i opet se vrati Bogu. M. Ferrand odnijeli su u lurdsku kupku. Zbog prevelike slabosti nisu je do kraja ni uranjali u vodu. Ona se zapravo sama umila u njoj, a zatim su je odnijeli u Gospinu špilju. Dr. Carrel cijelo vrijeme bio je kraj nje. Najednom je bolesnica ustala i kliknula: "Ozdravila sam!" Zatražila je čašu mlijeka. Nakon što ju je pregledao, dr. Carrel ustanovio je da je

QUE SOY
ERA
IMMACULADA COUNCEPCIOU

još uvijek slaba, ali - zdrava. Otišla je kasnije u samostan i živjela kao sestra milosrdnica sv. Vinka Paulskoga. Umrla je g. 1937., a dr. Carrel doživljava s bolesničkog hodočašća u Lurd opisao je u knjizi *Putovanje u Lurd*. Nije ju se usudio objaviti pod svojim imenom, nego pod pseudonomom *dr. Lerrac*.

GOSPA GA JE VODILA

Ono što je vidio, dr. Carrelu bilo je dovoljno da prihvati Gospinu ruku i ustane te se pusti voditi do Krista. Nije to učinio odmah, ali... Ipak je održao svoje obećanje. Vratio se Bogu! Gospa mu je pomogla ustati iz nevjere u koju je upao. Polako, ali sigurno. Bez žurbe. Međutim, skupo je platio svoje obraćenje. Progonili su ga da se morao preseliti u Ameriku. Pod Gospinom zaštitom ne samo da je izdržao. Tamo je nastavio znanstvena istraživanja i postizati nove rezultate na području medicine. Među ostalim, otkrio je metodu transplantacije i kulture tkiva. Kao predstojnik kirurškog laboratorija na Rockefellerovu medicinskom institutu u New Yorku proćuo se kao ućenjakk i dobio g. 1912. Nobelovu nagradu za medicinu. Još veća nagrada za nj bila je povratak vjeri svoga djetinjstva. Gotovo svake godine u kolovozu dolazio je u Lurd i istraživao najzanimljivija ozdravljenja i pripravljao o tome knjigu. Posljednja stranica knjige njegova života zatvorila se 4. studenoga 1944. kad se vratio zauvijek u "kuću Oćevu".

Bogu je sve moguće. I preko Gospe!
Petar LUBINA

Radajući - odabrala život

"Ne izabraste vi mene, nego ja izabrah vas i postavih vas da idete i rod donosite i rod vaš da ostane" (Iv 15, 16). Ta Isusova poruka vidno se oživotvoruje u obitelji *Marine i Ilije Balentović* iz Garčina kraj Slavonskog Broda. Njih dvoje na svijet su donijeli desetero djece i potvrdili tako da je svako dijete dar od Boga, stvoreno na sliku i priliku Božju. Razgovaram o tome s gđom Marinom.

- Kako je sve počelo?

- Bilo mi je 18 godina, a Iliji 22. Išli smo na zabavu. Ilija je zaustavio auto na pola puta i upitao me: "Hoćeš li mi biti djevojka?" Prihvatila sam. Dodao je: "Ali, imat ćeš puno djece!" Rekla sam: "Što ima veze?!" Krenuli smo na tečaj priprave za brak u Brodu. Slušali smo svjedochanstva bračnih parova s mnogo djece i shvatili da su djeca u obitelji

zapravo pravi život, radost i nada. Vjenčali smo se i živjeli u mojim rodnim Donjim Andrijevcima. Nakon godinu dana rodila nam se Matea, a zatim, godinu za godinom, Stjepan, Josip, Ana i Marija.

- Kako ste podnosili trudnoće?

- Uglavnom vrlo dobro. A kad sam nosila Mariju, bila sam u toplicama. I ginekolog meni na pregledu, bez ikakva oklijevanja: "Vi se sva raspadate. Najbolje učinite pobačaj. Imate ih četvero." Sva uplašena došla sam kući i rekla mužu. On je zatražio mišljenje mog liječnika koji je rekao da je sve u redu, samo da što više mirujem. I rodila sam Mariju, a da nismo bile životno ugrožene.

- Je li vas to obeshrabrilo?

- Ne, nikako! Porodi su mi prolazili uredno. Već nakon dvije godine radala su se i druga djeca: Luka, Matej, Antun, Marko i Lucija. Zadnje dvije trudnoće morala sam više čuvati. U 26 godina braka naša obitelj zaokružila se na 12 članova, a skrbimo se i za Ilijinu majku i strica. Prvih osmero djece krstio je župnik u Donjim Andrijevcima Nikica Mihaljević, naš veliki dobročinitelj. Deveto dijete, Marka, krstio je nadb. Marin Srakić, a kumovao je dr. Dinko Leović iz Osijeka, otac šestero djece. Luciju je krstio biskup Đuro Hranić, a kum je bio ministar Petar Čobanković.

- Jeste li oboje rado prihvaćali djecu?

- O, da! Voljeli smo se, živjeli, radili i sve prepustili Bogu. Ne kažem da je lako. Velika je to odgovornost, ali i radost kao i blagoslov. Suprug je bio i branitelj za Domovinskog rata. Obitelj nam je na prvom mjestu. Djeca su krasna, volimo ih, iako mi ponekad prekipi pa se na njih izgalamim. Ali kad nikoga od njih nema u kući, tišina mi postane teška. Kad bi nam financijska situacija bila bolja, još bih usvojila dvoje-troje djece, jer mi je žao one koja žive bez obitelji.

- Imaju li oko vas razumjevanja za vas?

- Pa, baš i nemaju. Snalazimo se kako znamo i umijemo. Njih petero završilo je srednju školu i nijedno nije zaposleno. Matea je frizerka, Stjepan veterinar, Josip tehničar poljoprivredne mehanizacije, Ana cvjećarka, a Marija tapetarka. Usmjerali smo ih u školovanje za rad u obiteljskom gospodarstvu. Željeli smo da obitelj bude na okupu. Kad je umro Ilijin otac, preselili smo se u Garčin i preuzeli brigu o farmi sa 130 krava. Dobro je krenulo. Zdušno smo se svi uhvatili posla od jutra do mraka. No, od države nismo dobili dovoljno zemljišta u zakup za proizvodnju kvalitetne hrane za krave. Uz nedostatnu hranu i proizvodnja je bila manjkava. Bili smo primorani krave prodati. Sad smo u velikim dugovima.

- Kako dalje?

- Ne smijemo posustati, a vjerujemo da će i Bog providjeti, kao što nam je i dosad u svakoj bezizlaznoj situaciji pomogao. Ne znamo kako i otkud, ali pomoć za preživljavanje uvijek je dolazila. Najvažnije da su nam djeca zdrava. Borit ćemo se zajedno.

- Slažu li se djeca međusobno?

- Veoma se vole. Posebno su se radovali seki Luciji. Dobri su i vrijedni. Josip ih uči raditi, a Stjepan je dobar matema-tičar pa pomaže oko zadaća. Nadaren je svirač na bugariji pa je s grupom glazbenika svirao misu polnoćku kod sestara sv. Križa u Đakovu. Pa i to nas veseli.

- Molite li?

- Od djetinjstva molim se sv. Leopoldu Mandiću, a u trudnoći posebno sv. Ani. Zajedno izmolimo i krunicu kad stignemo. Vjerujemo da nas Gospa neće zapustiti. Muž ima želju podići pred kućom kapelicu bl. Ivanu Merzu, a milošću Božjom bio je svjedokom njegove beatifikacije. Nazočio je i audijenciji kod pape Ivana Pavla II. u Rimu. Ta dva blaženika sve su mu draža.

- Čitate li vjerski tisak?

- Da. Među ostalim, već godinama primamo i list "Marija". Rođena sam na Marinje 1968., blagdan Isusova prikazanja u hramu. Isus je Život i Svjetlo. Rađajući, ja sam odabrala život.

- Što biste poručili obiteljima?

- Nek se ne boje djece! Obitelj je život, a djeca njezina dragocjenost. Rađanje se može planirati, ali pritom ne i posezati za neprirodnim sprečavanjem začeca ili nasilnim prekidom trudnoće. To je pogubno i za dušu i za tijelo, ali i za hrvatski narod. Danas je stanje teško. Tehnološki napredak pun je zahtjevnosti. Znao kako je kad djeci tumačimo da je bit i vrijednost obitelj, a oni na to kažu: "Znamo, ali nam ipak treba bon za mobitel...." I što reći? Treba učiniti sve što se može, uzdati se u Boga i, poput Marije, znati reći: "Neka mi bude po riječi tvojoj!"

Nedjeljka ANDRIĆ-NOVIC

Dobri anđeo

Smije se na sav glas, sva se presavija.

- Zašto se i vi ne smijete?! Zar vam nije smiješno?! Ja ne mogu prestati!

- Da mi je samo znati čemu se smije! Ne vidim ništa smiješno.

Romeo i ja sjedimo za stolom, a djeca su otišla kuda koje. Tu je još ona, kida se od smijeha. Romeo se komeša:

- Reci joj nek prestane, ide mi na živce!

- Hajde, molim te, prestani, sjedni s nama za stol! - počinjem s molbom.

Ona me ne sluša, Romeo podiže glas:

- Prestani, čuješ li?! Uši si mi više isparala kričanjem! Prestani, udarit ću te!

- Samo pokušaj! Nazvat ću "hrabri telefon"! - krevelji se i dalje bezočno.

Prkosno je podignula glavu:

- Misliš da ne bih!?! - rekla je i pokušala uteći u sobu. Romeo ju je spriječio:

- Vрати se! Skuhaj mi kavu!

- Neću! Nisam ja tvoj sluga!

- A ja tvoj jesam!?! Teglim za tebe kao magarac! Imaš pravo, skuhat ću je sam!

- Nećeš, jer ja upravo kuham!

- Ne trebaš mi je kuhati!

- Ali, kuham je već...

Riječi nisam zucnula, mada se u meni sve komešalo da progovorim. S mukom sam uspjela zadržati zatvorena usta. Da mi jezik ne poleti i koji glas ne istrči, stavila sam ruku na usta i, za divno čudo, uspjela ne progovoriti. Usprkos tome, ošinu me težak pogled moga životnog suputnika:

- Ti si za to kriva! Pogledaj kako si je odgojila!

Poslije toliko godina braka padamo na isti štos. Svadamo se. Dokazujemo tko je od nas dvoje kriv. Za njezin pubertet. Zajapureni od natezanja i dokazivanja, istrošeni od nabranjanja, sjedamo svatko u svoj naslonjač kao smrtni neprijatelji.

Djeca upravo ulaze i s vrata govore:

- Opet su se svadali! Jeste li normalni?! Svadate se kao mala djeca! Što vam je!?

- Pitat ćemo poskoka! - baba Anda upada za njima u stan i govori.

Pada mi mrak na oči. Samo mi je još ona trebala. I otkuda sad?! Pojavi se uvijek kad je najmanje očekujem. Kad se Romeo i ja nabrusimo, evo ti nje.

- Najbolje vam je, srećo, pitati poskoka! Oni sve znaju, sve istražuju.

Prolomio se gromoglasan smijeh. Djeca su se od njega hvatala za trbuh. Ni ja nisam mogla odoljeti.

- Je li koga ugrizao? - pita Romeo.

Smijali smo se i babu zapitkivali:

- Tko, baba?

- Poskok, sinko! - odgovorila je, a Emanuela je na to upita:

- Što si, baba, radila prije nego si došla?

- Gledala televiziju!

Nakon što je otkrila da je na programu bila neka politička emisija u kojoj traže tko je kriv za neke novce i pronevjeru, svi smo u jedan glas zapitali:

- I, tko je tražitelj?

- Poskok! - brzo će baba.

- Ma, nije, baba, poskok, nego - USKOK! I to nema veze s nama!

- Ma slovo gore ili dolje, to se ne gleda! Glavno je da smo svi živi i zdravi i dobre volje!

Kao da nikad nismo bili veseliji!

Promatram djecu kako salijeću babu

Anđu, a ona im se od sveg srca smije.

Romeo im se priključio. Nestalo mrguda s njegova lica, ponovno je onaj stari. Zabavljali smo se i dalje na račun naše babe Anđe, izazivajući je da rekne određene riječi koje bi ona uvijek krivo izgovarala. Bilo ih je napretek. Dobro je bilo što ih je ona rado izgovarala i ponavljala, samo da se mi nasmijemo.

Ostatak dana prošao je kao u snu. Emanuela je spremila večeru. Baba Anđa jela je radujući se što smo svi na okupu. Romeo se nadmetao s njom tko će nas više nasmijati. Ja sam u sebi zahvaljivala Bogu na blagoslovu i križevima, na svojoj obitelji.

Romeo i ja posljednji smo otišli na počinak. Na postelji nas je čekao veliki papir. Na njemu nacrtano veliko crveno srce, a ispod njega riječi: JA VAS SILNO VOLIM! SORRY! NE ZNAM ŠTO MI JE!

- E, što ti je?! Pubertet, klimakterij, mladost, starost... Ima svega izmiješana. To je obitelj, prava obitelj! Majko Marijo, bdij nad njom, kakva je da je - tvoja je! A meni baba Anđa nikako iz glave! Što je životno iskustvo, što je prava majka! Ona sve to radi namjerno, da nas nasmije i oraspoloži. Da među nama bude sloga i mir. Čula je da se nas dvoje svadamo pa nas došla izmiriti. Meni se, koja teško prašta a još teže zaboravlja, vratilo raspoloženje.

Ostajem samo ja. Molim Boga da mi oprostí ono s početka, a u duhu se obraćam Gospi da me pouči kako biti poput babe Anđe, dobri anđeo iz susjedstva. Ne preostaje mi ništa drugo nego rasti u vjeri, kao što je rasla Majka Isusova, kako bih Bogu mogla biti još bliža i odanija te, ljubeći njega, ljubiti još više one s kojima živim i radim.

R. T.

Maska i slika

Veljača je vrijeme karnevala ili, kako volimo reći, maškara. Spoji ona dvije velike suprotnosti: veselu i bezbrižnu karnevalsku zabavu te snažnu i ozbiljnu korizmenu pokorničku praksu. Na Pokladni utorak i Čistu srijedu izmijene se neozbiljnost i ozbiljnost, šarenilo maski i sivi pepeo, glasan smijeh i ples te spokojna šutnja i klečanje... Kao da su se u ta dva dana susrela dva svijeta: prvi usmjeren na zemlju, a drugi na nebo. U ovom ćemo se razmišljanju usmjeriti na masku i sliku kao svojevrstne simbole tih dvaju razdoblja.

MAŠKARE I MASKE

Maškare. Sam naziv govori o maskama. Mnogi će se potruditi i napraviti kakvu originalnu masku, drugi će pak kupiti već napravljenu masku, neki će pak napraviti jednostavnu masku da budu u skladu s trenutkom. U vezi s karnevalom ovdje želim istaknuti dvoje:

a) Potreba za nošenjem maske

Ne znam može li se to nazvati potrebom, ali znam da većina ljudi u pokladne dane rado stavlja masku na svoje lice (zadržat ćemo se samo na licu kao glavnom simbolu osobe).

Maska skriva lice. Ono je simbol osobe: po njemu se ona prepoznaje i razlikuje od drugih. Skrivajući svoje lice maskom, čovjek skriva sebe, svoj identitet, svoju osobnost. Kao da na trenutak želi biti netko drugi, a ne on sam.

Postoji mišljenje da čovjek gotovo uvijek nosi masku, barem kad je pred drugima. Naravno, radi se o duhovnoj maski. Kakav je, naime, čovjek u sebi, kakve mu se misli roje po glavi, osjećaji u srcu, kakav je njegov pogled na svijet i ljude oko njega - to ne zna nitko osim njega. I često naša vanjšina, odnosno naše ponašanje i riječi ne odgovaraju našoj nutрини, tj. našim mislima i osjećajima. Nije li to nošenje maske? Upravo me na to podsjećaju karnevalski dani: na duboku podijeljenost u čovjeku, na neusklađenost nutrine i vanjšine. Vanjšina je, na žalost, često samo maska.

b) Vrsta maski i ponašanje koje ih prati
Prije nekoliko godina pokladne je dane najavljivao plakat na kojem su bile dvije osobe maskirane u đavle s natpisom: *Budi što želiš!* Ono što sam vidio na plakatu, mogao sam kasnije gledati uživo: dvije djevojke, koje svake nedjelje sudjeluju u euharistijskom slavlju, bile su maskirane kao đavli: rošćići na glavi, crno-crveni kostim, trozubac u ruci... Ostao sam šokiran i reklamom i djevo-

jačkim maskiranjem. Zar je to stvarno ono što ljudi žele biti? Zabrinjava što su česte takve maske, ili one koje izruguju crkvene službenike, ili one sa spolnom tematikom. Ispada kao da vjernici u doba karnevala prestanu biti vjernici, kao da tada vrijede neka druga pravila ponašanja i, što je još teže, životnog svjetonazora. Ne otkrivaju li takve maske zapravo naše nutarnje čežnje, za čim stvarno težimo: možda za nekakvim slobodarskim životom kad ćemo moći činiti što nas je volja, što nam se sviđa, što nam godi?!

SLIKA - ALI ČIJA?

Korizmeni dani podsjećaju nas na stvarnost slike: čovjek je slika, on nije sam sebe izmislio ni izgradio, nego je stvorenje Božje. Jedna je od temeljnih istina kršćanske vjere da je Bog stvorio čovjeka na svoju sliku (KKC, br. 355ss). Velika je dubina te vjerske istine, koju, čini se, olako shvaćamo. Kao da nismo svjesni njezine važnosti. Ako pažljivo čitamo biblijski izvještaj o stvaranju čovjeka, uočiti ćemo da se spominju *slika* i *sličnost* ("Načinimo čovjeka na svoju sliku, sebi slična..." Post 1, 26). Slika je, dakle, dvostruka stvarnost: dar i zadatak.

Čovjek je jedinstven među stvorenjima. Obdaren je nečim što ga čini sličnim Bogu: razumom i slobodnom voljom. "Budući da je na sliku Božju, čovjek kao pojedinac ima dostojanstvo osobe: on nije tek nešto, nego netko. Sposoban je upoznati sebe, posjedovati se i slobodno se davati te ulaziti u zajedništvo s drugim osobama" (KKC, 357). No, osim tih duhovnih sposobnosti koje ga čine sličnim Bogu, čovjek ima i poslanje: biti

sličan Bogu po svom djelovanju, biti "savršen kao što je savršen Otac nebeski" (Mt 5,48). "Bog je sve stvorio za čovjeka, a čovjek je stvoren da služi Bogu, da ga ljubi i da mu sve stvorenje prikazuje" (KKC, 358).

DAR I ZADATAK

Korizmeni dani podsjećaju nas na istinu vjere da smo slika Božja. Na početku korizme, u ulaznoj pjesmi misnog slavlja Pepelnice, čuju se riječi: "Izmijenimo se posteći u pepelu i kostrijeti..." Korizma počinje posvješćujući mi da sam slika Božja, ali da u svom životu nisam sličan Bogu, da nisam ostvario ono na što me Bog poziva, da nisam dobro "upotrijebio" razum i slobodu, darove po kojima sam slika Stvoriteljeva. Zato je temeljni korizmeni poziv: *izmijeni se, obrati se, živi po Evanđelju!*

To nas potiče da spojimo razmišljanje o maskama i slici. Maske nas podsjećaju na podijeljenost u čovjeku, na bolnu neistovjetnost njegove vanjšine i nutrine, ali i na pogubne i nekršćanske želje i čežnje u njemu. Stoga valja sebi danas i svaki dan posvješćivati da smo slika Božja. Bog nas je stvorio na svoju sliku i obdario mnogim darovima. Obdario nas je velikim dostojanstvom, ali i velikim zadatkom: da budemo kao On, odnosno da ljubimo kao On. Na to bi nas trebali podsjetiti i pokladni i korizmeni dani. Isus jednom reče: "Učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca i naći ćete spokoj dušama svojim" (Mt 11,29). Nek naša glavna čežnja bude biti kao Isus, učiti se od njega, jer nam je on kazao i pokazao kako biti pravi čovjek, usklađene nutrine i vanjšine: prava slika Božja, bez maske na licu.

Kristian STIPANOVIĆ

Marija - Majka života!

Veljača kao najkraći mjesec u godini, među mjesecima izgleda kao „nedonošče“. Ne samo što je najkraći po danima nego je i najoskudniji po životu. Nekako na prijelazu iz zimskoga u proljetno doba, kad su se životne i prirodne zalihe uglavnom potrošile, i on oskudijeva u svemu. No, u njemu se pojavljuju prvi znakovi života, što budi nadu u proljeće i u novi život...

I na vjerskom području veljača je najsiromašniji mjesec. U njemu je jedini, opće poznat i slavljen, blagdan *Svjetočnica*. Kao „božićna kriješnica“ nekako iskočio iz svoga vremena i smjestio se negdje na sredini između Božića i Uskrsa... Prikazuje Mariju kao Majku koja na rukama drži *Život* i prikazuje ga Bogu. Veličanstven prizor! Marija Majka, koja je rodila Sunce pravde, Isusa, svoga Prvorodenca, prikazuje Bogu kao *dar*, a svijetu kao *spas*. Zato se taj blagdan sada s pravom i zove: *Prikazanje Gospodinovo...*! To će Sunce ugrijati i obasjati svijet i donijeti mu proljeće i novi život. To otajstvo Isusova i Marijina života baš lijepo stoji u tako oskudnu i siromašnu mjesecu koji vapije za životom: duhovnim i materijalnim!

BOG - LJUBITELJ ŽIVOTA

Bog je stvoritelj i ljubitelj života. To lijepo izriče knjiga Mudrosti: „Ti, Gospodine, ljubiš sva bića, i ne mrziš ni jedno koje si stvorio. ... A kako bi išta

moglo opstojati ako ti ne bi htio? Ili se održati ako ga ti nisi u život dozvao? Ali ti štetiš, jer sve je tvoje, *Gospodaru, ljubitelju života!*“ (Mudr 11, 24-26). To je prava Božja povelja o životu. Kako ju je lijepo izrazio biblijski Mudrac, a jednako tako lijepo uglazbio naš A. Klobučar! Ugodno ju je čitati, a još ugodnije pjevati. Upravo u veljači slavimo *Dan života* (5. veljače) i darom bl. pape Ivana Pavla II. slavimo još dva dana koja oplemenjuju i čuvaju život: 2. veljače, na Svijećnicu, *Dan posvećenog života*, i 11. veljače, na Gospu Lurdsku, *Dan bolesnika*. Neobično: u najbeživotnijem mjesecu toliko dana potičaja za život! Tako je veljača, stjecajem okolnosti, postala mjesec života, njegove zaštite i dostojanstva.

ŽIVOT U MAJČINIM RUKAMA

Bog je izvor Života, ali je zamislio i stvorio biće kojemu će predati život kad nastane, kad ga On stvori u suradnji s čovjekom. To je biće nazvano *Eva*, što upravo znači *Majka živih!* Bog je, dakle, položio sudbinu života u krilo i zagrljaj žene-majke. Stoga je svaka žena koja ljubi i prima život od Boga i čovjeka: *Eva - Majka živih!* Tako se ostvaruje žena! To je njezino najveće dostojanstvo i njezina najvažnija uloga u stvorenom svijetu! Kako gordo zvuči: *žena-majka!* - kad ju je i sam Bog poželio imati... O ženi-majci ovisi svijet. Kakva je njezina moralna kvaliteta, takva je i kvaliteta roda njezina, a sav je *rod ljudski* - rod ženin! Zato je već u početku Bog zametnuo boj između dva roda: roda ženina i roda zmijina, tj. između *roda života* i *roda smrti!* I taj ljuti boj vječno traje. Posebno je danas strašan i težak, kad se pojavila *civilizacija smrti* (bl. Ivan Pavao II.).

Evo sažeta crkvenoga nauka o životu: Crkva uči da svaki začeti život ima pravo opstati, da ga se sačuva na svaki mogući način, jer on je dar. Svako dijete ima pravo biti začeto spolnim putem u *braku*, nošeno s ljubavlju u majčinoj utrobi, rođeno i odgajano u krugu bračne zajednice svojih roditelja. Ako se rodi kao rezultat *tehnčkoga*, medicinskoga ili biološkog zahvata, djetetu se narušavaju prava i dostojanstvo. Dolazak djeteta na svijet nedopustivo je podvrgnuti nadzoru, gospodarenju i tehničkoj uspješnosti.

Crkva nije protiv djece rođene umjetnom oplodnjom, nego protiv postupka. Zalaže se da svako dijete koje dođe na svijet tim putem, bude s ljubavlju prihvaćeno. Zalaže se za svaki život i njegovo očuvanje od trenutka začeća i rođenja sve do prirodne smrti!

NOVA EVA - MAJKA ŽIVOTA

U punini vremena pojavi se nova Eva, nova Majka života: „U nebu se pokazao veličanstven znak: Žena obučena u sunce, mjesec pod njezinim nogama... trudna... u mukama rađanja... I porodi sina - *muškarca*...!“ (Otk 12, 1-5). Marija - nova Eva porodi Bogočovjeka Isusa Krista, u kojemu je sva punina života, da od Punine njegove svi mi primimo! O, čudesne li razmjene?! O tom lijepo kaže sv. Anzelmo: „Bog koji sve načini, sebe iz Marije načini. Sva je priroda od Boga stvorena, a Bog se rodio iz Marije!“ „On, koji nju stvori, Ona njega porodi“ (Dante). Na završetku svagdanje molitve časoslova, Crkva upravlja Mariji molitvu:

*O pomози palom svijetu,
koji želi ozdravljenje.*

*Ti što rodi Stvorca svoga,
prirodi na udiuljenje.*

CRKVA BRANI I PROMIČE ŽIVOT

Bog je ljubitelj života. U našem vremenu, kad je ubojica čovjeka od početka, davao, sa svojim suradnicima stvorio tzv. *civilizaciju smrti*, Crkva stoji na braniku života i diže svoj glas u obranu života. Poradi toga je uglavnom i napadana. Sjetimo se što su sve i koliko su za obranu života učinili samo dvojica posljednjih papa, Pavao VI. svojom osporavanom okružnicom *Humane vitae* i bl. Ivan Pavao II. dvjema značnim enciklikama *Dar života* i *Evandjelje života*.

Na kraju ovog razmišljanja zazovimo Mariju: *Marijo, majko života, moli za nas!* I uvrstimo taj zaziv u njezine litanije - *lauretanske!* -, makar privatno!

Maksimilijan HERCEG

Ustani! Idi! Tvoja te vjera spasila!

(Lk 17, 19)

U povodu XX. Svjetskog dana bolesnika 11. veljače 2012., papa Benedikt XVI. uputio je i posebnu poruku pod gornjim naslovom. Njezine dijelove i misli upotrijebili smo za kratka razmatranja koja mogu dobro doći kao uvodi u pojedina otajstva prigodne krunice, oblikovane na temu ovogodišnje poruke.

1. OZDRAVLJENJE GUBAVACA

Kad je ulazio u neko selo, eto mu u susret deset gubavaca. Zaustave se podaleko i zavape: "Isuse, Učitelju, smiluj nam se!" Kad ih Isus ugleda, reče im: "Idite, pokažite se svećenicima!" I dok su išli, očistiše se. (Lk 17, 12-14)

Isusov susret s gubavcima, osobito riječi koje upućuje jednom od njih: "Ustani! Idi! Tvoja te vjera spasila!" (r. 19), pomažu nam da postanemo svjesni važnosti vjere za one koji se, pod teretom patnje i bolesti, približavaju Gospodinu. U susretu s njim mogu stvarno iskusiti da onaj koji vjeruje nije nikad sam!

Dok razmatramo o ozdravljenju gubavaca, po Marijinu zagovoru molimo za bolesnike, da imaju na umu kako ih u tjeskobama i trpljenjima Bog nikad ne napušta, nego im je blizu, pomaže im ih nositi i želi ozdraviti u dubini njihovog srca.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu...

2. DOBROTA BOŽJA

Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se, potrča, pade mu oko vrata i izljubi ga. A sin će mu: "Oče! Sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim.

(Lk 15, 20-21)

Bog, "bogat milosrdem" (Ef 2, 4), poput oca iz evangeoske prispodobe, ne zatvara srce nikome od svoje djece, nego ih čeka, traži, nalazi tamo gdje odbacivanje zajedništva zatvara u osamu i podjelu, poziva ih da se okupe oko njegova stola, u radosnoj svečanosti opraštanja i pomirenja.

Dok razmatramo o dobrom Ocu koji čeka povratak svoga sina, po Marijinu zagovoru molimo da se u sakramentu pokore, u "lijeuku ispovijedi", iskustvo grijeha bolesnih i patnika ne izrođuje u očaj, nego susreće ljubav koja oprašta i preobražava.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu...

3. LJUBITELJ BOLESNIH

Sazva dvanaesticu i dade im moć i vlast nad svim zlodusima i da liječe bolesti. I posla ih propovijedati kraljevstvo Božje i liječiti bolesnike. (Lk 9, 1-2)

Isus je iskazivao posebnu pažnju bolesnima. Pozvao je svoje učenike da im liječe rane i ustanovio poseban sakrament. Bolesničkim pomaganjem (usp. Jak 5, 14-16), praćenim molitvom prezbitera, čitava Crkva preporučuje bolesne Gospodinu, da ublaži njihove patnje i spasi ih, štoviše poziva ih da se u duhu sjedine s Kristovom mukom i smrću, kako bi tako pridonijeli dobru Božjeg naroda.

Dok razmatramo kako Isus liječi bolesne, po Marijinu zagovoru molimo da

skrb prema bolesnima i onima koji trpe donese duhovnu korist ne samo njima nego svećenicima i čitavoj kršćanskoj zajednici.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu...

4. HRANA ZA ŽIVOT VJEČNI

Tko blaguje tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan. (Iv 6, 54)

Euharistija, nadasve kao popudbina, je - prema definiciji svetog Ignacija Antiohijskog - "liječ besmrtnosti, protuotrov za smrt", sakrament prijelaza iz smrti u život, iz ovoga svijeta k Ocu, koji sve čeka u nebeskom Jeruzalemu.

Dok razmatramo o Euharistiji kao hrani za život vječni, po Marijinu zagovoru

molimo za one koji se njome hrane u trenutku bolesti i patnje, da ih pridruži Isusovu prinosu samoga sebe Ocu za spasenje svih.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu...

5. SPASENJE PO VJERI

Nato Isus primijeti: "Zar se ne očistiše desetorica? A gdje su ona devetorica? Ne nade li se nijedan koji bi se vratio i dao slavu Bogu, osim ovoga tudinca?" A njemu reče: "Ustani! Idi! Tvoja te vjera spasila!" (Lk 17, 17-19)

U velikodušnu prihvaćanju s ljubavlju svakoga ljudskog života, osobito slabih i bolesnih, kršćanin pokazuje svoju vjeru i izražava važan vid vlastitoga evandeoskog svjedočenja, po Kristovu primjeru, koji se prignuo nad čovjekova materijalna i duhovna trpljenja da ih ozdravi.

Dok razmatramo o važnosti vjere za život, po Marijinu zagovoru molimo za sve bolesnike i patnike da nalaze uvijek sigurno sidro u vjeri, jačanoj slušanjem Božje riječi, osobnom molitvom i sakramentima.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu...

ZAVRŠNA MOLITVA

Marijo, Majko milosrda i Zdravlje bolesnih, uzdižemo k tebi svoj pogled pun pouzdanja i svoju molitvu: svojim majčinskim suosjećanjem, koje si očitovala dok si stajala uza svoga umirućeg Sina na križu, prati i podupiri vjeru i nadu svake bolesne osobe i svih koji pate na putu ozdravljenja od rana tijela i duše. Amen.

KAJO

Marijin pogled u budućnost

Bog je u svom promislu odredio spasenje ljudskog roda po Mariji - podarujući nam svoga utjelovljenog Sina. Ona mu bijaše poslušna i posve predana njegovoj svetoj volji. Po njoj nam je predodredio i sve druge milosti i darove. Svi crkveni oci u tom su jednoglasni: Marija nam je Majka, Mati otkupljenog čovječanstva, jer je skupa sa Sinom Ocu prinosila *žrtvu*, koju je rodila, hranila i odgojila. Stoji na početku naše povijesti, naše zemaljske drame - s pogledom uprim u budućnost, prema eshatonu. Nije sama. Drži u rukama Isusa, svoga Sina - Bogočovjeka, po kojemu joj je dana moć, upravljanje ovim svijetom i našom opstojnošću; naš vremeniti i vječni život. Pred sobom motri divna Božja djela koja je učinio, kojima je ona u svom *Veliča* odavala hvalu i slavu, ali i svu pustoš koju je za sobom ostavio grijeh i nanio čovječanstvu prekomjerno stradanje. Onoga kojega drži u rukama ne prestaje moliti da nas spasi; da nam olakša breme života; moli ga da ne padnemo u nemilost, očaj, u zamke neprijatelja, zla, Sotone, koji je zavidan ljudskoj sreći, jer se sam upropastio za svu vječnost. I zna dobro na koji će način zavesti duše, mameći ih na stranputice, obećavajući im lažnu sreću, zemaljsko obilje, lagodnost života; pojačavajući pohlepu, putevnost, zlu strast, koja - ako joj se čovjek

prepusti - može dovesti do ubojstva, do najtežih zločina.

I zato ona u ruci drži kronicu, potiče na molitvu, skrušenje, obraćenje, vjernost Božjim zapovijedima po kojima čovjek postaje dostojanstven, smiren i sreden, jer ga čuva i osnažuje božanska milost. A Marija je zaručnica Duha Svetoga, koji nam obilno dariva tu milost, koji želi i hoće da budemo njegov sveti hram u kojemu ćemo se klanjati Svevišnjemu, moliti za njegovu milosrde, pomoć i zaštitu.

Ako se oslonimo samo na sebe, svjesni smo kakve nas sve tegobe, umori, patnje i nevolje čekaju, nemamo snage poći naprijed, ali ona stoji na početku našega puta, našeg obzora, pokazujući nam put, ali s osloncem na nju i na njezina Sina, koji će nama upravljati, koji će nas voditi, ako im se prepustimo s pouzdanjem i povjerenjem. Naše ljudske snage nisu dostatne da se odupremo paklenim neprijateljima, kojih je inteligencija iznad ljudske, iako su prokleti, ali su pred Milošću nemoćni i ne mogu nam nauditi. Zato se svim srcem, dušom i snagom oslonimo na svoje *utvrde*, na Srce Isusovo i Marijino. Ta će nas Srca braniti, zakriliti, osnažiti za borbu i pobjedu. Tâ imamo samo jedan život i moramo ga čuvati, nad njim bdjeti, za nj se brinuti i predati ga u ruke onom koji nas ljubi... A Marija i Isus ljubili su nas sve do smrti, do smrti na križu i zato su nam osigurali vječno spasenje i blaženstvo divotnoga života u Bogu, koji nam nikad neće umrijeti. Posvetimo se stoga Mariji, a po njoj Isusu, predajući joj svoje žrtve: da ona njima upravlja po svojoj volji.

s. Marija od PRESVETOG SRCA

Na raspolaganju

Nismo se odavno vidjele ni čule, kad eto ti je najednom. Sva je razdragana. Otvara mi se sama.

- Bila sam kod Gospe u Sinju. Išla sam joj zahvaliti na uslišanim molitvama, posebno na uspjeljoj operaciji noge. Obećala sam joj da ću nastojati svim silama da se Isus rodi u srcima mojih prijatelja, znanaca i svih koje susretnem. Ali kako? Razmišljala sam o tome noćima, kako da pomognem Isusu i našoj nebeskoj Majci, kako prihvatiti Božji izazov. Kad ujutro mi dođe rođak Tomo:

- Znaš da ne mogu više voziti zbog dioptrije. Više gotovo ne vidim, a auto nema smisla da stoji u garaži. Tako samo propada. Mogao bih ga dati da se upotrijebi za dobra djela. Imam i za to ideju. Ti si stari vozač. Evo, darivam ti ga, upotrijebi ga za dobra djela! Ja ću ti sve troškove plaćati, a ti ga samo vozi. Imma ovdje starijih gospođa koje ne mogu hodati, a rado bi otišle u crkvu, na sv. misu. Imma majki s nejakom djecom. Bile bi sretne kad bi ih netko s njima odvezao liječniku. Sve bismo to mogli, samo ako ti na to pristaješ.

- E, sad si me stvarno stavio pred zid! To je za mene pravi izazov! Pristajem! Zašto ne? Gospi sam obećala da ću pomoći gdje god mognem, da se Isus ponovno rodi u ljudskim srcima! I tako, kad vidim koliko me Gospa ljubi, svaki put kad nekome treba pomoći, ja joj stojim na raspolaganju.

Ana VRČEK

Biti Božja Mati

Biti mati
ničeg ljepšeg nema

Biti Božja Mati
biti Mati zvijezda

Mati ptica

Mati riba

Mati cvijeća i pčelica

Mati svih stvorenja

kad jauču

kad trpe

kad mole

biti Mati
koju svako biće
svojom Majkom zove

Danica BARTULOVIĆ

Jubilej remetske župe

Župa Uznesenja Marijina u Remetama 12. listopada 2012. navršava 200 godina. Za jubilej priprema se i vrsta simpozija koji bi se imao održati uoči same obljetnice, na kojemu će se prikazati povijesne, pastoralne i druge okolnosti osnutka i razvoja župe. Sva proštenja bit će usmjerena na duhovnu obnovu cjelokupnog područja župe od osnutka do danas, a u tom duhu odvijat će se i devetnice Velikoj i Maloj Gospi. (AC)

Kod Gospe Brze pomoći

Na tribini *Večeri kršćanske meditacije* kod Gospe Brze pomoći u Slavanskom Brodu 14. prosinca predavanje o Antikristu i kraju svijeta održao je I. Raguž. Petnaest bračnih parova iz župe, koji slave od 5 do 50 godina bračnog zajedništva, obnovilo je na blagdan Sv. Obitelji bračna obećanja i zahvalilo Gospodinu za sve milosti. Proslavljen je 8. siječnja blagdan Gospe Brze pomoći i 55. obljetnica njezina štovanja, a glavnu misu predvodio je nadb. M. Srakić. Blagdanu je prethodila trodnevna duhovna obnova na temu *Marija, zvijezda nove evangelizacije* koju je predvodio B. Radoš, a 6. siječnja održan je i prigodni koncert. (BL)

Sabor mladih katolika

U svetištu Gospe od Čudesa u Oštarijama 10. prosinca održan je 37. sabor mladih katolika gospičko-senjske biskupije. Nastupili su B. Koretić, T. Rogić i A. Luketić. (GK)

Hodočasnički dom

Uz kapelicu, ljetni oltar, Križni put i objekt u kojemu se nalazi sakristija, tri ispovjedaonice, sanitarni čvor i spremište, Hrvatska schönstattska obitelj gradi u Maloj Subotici i svoj Hodočasnički dom u kojem će se okupljati na predavanja i duhovne vježbe. Za pomoć

ZA DOMOVINU

U svetištu Majke Božje na Kamenitim vratima u Zagrebu svakog petka u 10 sati moli se krunica za hrvatski narod i Domovinu, a posebno za slobodu uhićenih branitelja.

možete se javiti na tel. (040) 631-279, mob. (099) 723-66-36 ili e-mail: jasmin-ka.horvat4@ck.t-com.hr (PS)

20 godina župe u Mahali

Euharistijskim slavljem, koje je predvodio biskup P. Sudar, župa Srca Marijina u Posavskoj Mahali proslavila je 11. prosinca svoju 20. obljetnicu. (IKA)

20 godina savjetovaništa

U povodu 20 godina djelovanja Savjetovaništa za obitelj kod Gospe od Zdravlja, u Splitu je 12. prosinca održana obiteljska tribina *Molitva za nerođene*. D. De Micheli Vitturi prikazala je rad Savjetovaništa, a nadopunio ju je ondašnji župnik fra S. Radić. D. Grgurin pročitala je dio teksta O. Fallacci, D. Matas prikazala je rad Savjetovaništa za trudnice u Šibeniku, a fra P. Lubina uveo je u film o Gospi Guadalupskoj P. Jurčevića. (DV)

Adventski labirint

Članovi *Udruge Mladi za Krista* u svetištu Majke Božje Trsatske u Rijeci, 16. prosinca postavili su interaktivnu izložbu *Adventski labirint*, gdje su Riječani mogli izdvojiti vrijeme i promišljati o Božiću. Autori su htjeli poslati poruku o konzumizmu koji je zauzeo mjesto u pravoj proslavi Božića. (IKA)

Gospa Trsatska obnavlja obitelji

U želji da obnovi obiteljsku molitvu u župi, trsatski župnik fra I. Miklenić blagoslovio je na početku listopada sliku Gospe Trsatske, koju je izradila Davorka Vučak. Iz tjedna u tjedan slika ide u

drugu obitelj koja se pred njom želi okupljati i oživjeti obiteljsku molitvu, osobito molitvu krunice. (MT)

Župne mrežne stranice

Župa Pohodnja Marijina iz Siska otvorila je svoje mrežne stranice www.svetamarijasisk.com na kojima se nalaze obavijesti o životu župe, župni listić i kalendar događanja. (GK)

Blagoslovljena nova crkva

U Sisku je 17. prosinca kardinal J. Bozanić blagoslovio novu crkvu Marije, Kraljice mira, izgrađenu kraj pastoralnog centra u sisačkoj župi Pohodnja bl. Djevice Marije. (HKR)

Stipendisti Fonda Gospe Sinjske

Savjet *Fonda Gospe Sinjske* 20. prosinca 2011. donio je odluku o dodjeljivanju pomoći studentima slabijeg imovinskoga stanja. Od 62 prijave pozitivno je odgovoreno na 32. Korisnici će primati mjesečnu pomoć od 500 kn, od prosinca 2011. do rujna 2012. Upućena je i pomoć za 5 studenata iz BiH preko *Kruha sv. Ante* u Sarajevu. (IKA)

Obiteljska spomen-svijeća

Na blagdan sv. Obitelji, u Mariji Bistrici postavljena je Zavjetna spomen-svijeća hrvatskih katoličkih obitelji. Obred paljenja i postavljanja svijeće koju je u lipnju 2011. blagoslovio Benedikt XVI. i misu predvodio je biskup V. Župan. Svijeća će hodočasnike podsjećati da želimo shvatiti ono što nam je Papa rekao i da želimo ostati vjerni savezu s Bogom, kakva god bila vremena. (IKA)

Supetarski planovi

Tijekom g. 2011. završeni su radovi na izvanjskoj strani supetarskog zvonika crkve Navještenja Marijina. U planu je elektrifikacija zvona i osvjetljenje zvonika iznutra, nakon čega slijedi popravak i

izmjena dotrajalih kamenih dijelova unutra i njihovo fugiranje te uređenje ruko hvata kako bi zvonik mogao biti na raspolaganju posjetiteljima. (M)

Ukradeni zavjetni darovi

U noći 12. siječnja provaljeno je u crkvu Marijina Uznesenja u Stenjevcu u Zagrebu. Razbijen je vitraj kod oltara *Krunidba Gospe* kroz koji su provalnici i ušli. Na oltaru Gospe Stenjevečke razbili su staklo i oštetili kip odlomivši Isusu ruku. Ukrali su zavjetne darove koji su stajali kraj kipa te napravili veliku duhovnu, materijalnu i kulturalnu štetu na Gospinu kipu (iz g. 1470.) i vitrajima. (IKA)

Duhovna obnova

U Novoj Kapeli je 14. siječnja, u organizaciji Konferencije Preslavnog Imena Marijina Udruge sv. V. Paulskog, održana duhovna obnova koju je predvodio A. Tamarut. Nakon izlaganja o bl. F. Ozanamu i njegovim karizmama radilo se u skupinama. (IKA)

Marijanski zbornik radova

U izdanju *Kršćanske sadašnjosti*, iz tiska je izašao zbornik *Beata Virgo de Miraculis - Štovanje Bl. Djevice Marije na području Gospičko-senjske biskupije*. Plod je to znanstvenoga skupa održanog g. 2010. u Oštarijama kraj Ogulina u povodu 550. obljetnice svetišta Gospe od Čudesa. U radovima teologa, povjesničara, etnologa i ostalih znanstvenika obrađene su društveno-političke i crkvene okolnosti na tom prostoru u doba nastanka oštarskoga svetišta, osvjetljena je njegova arhitektura i teme vezane uz nj i župu, a prikazane su i brojne marijanske ličke crkve i kapele, posebice krasnarsko svetište i štovanje Gospe Snježne u Krivom Putu. Zbornik se može nabaviti kod Kršćanske sadašnjosti. (KJ)

Što prije trebalo bi Diogena vratiti u bačvu, kako bi mladi bar počeli razmišljati o sreći - što je i gdje je naći.

Sveviši život isključivo na zemaljsku površinu, a bližeći se svršetku, preostaje nam - jedino očaj.

Da ne bi Betlehema, sve naše nade ostale bi - beznadne, i sva naša čekanja - nedočekana.

Svijet se pretvorio u ring gdje se ljudi mlate da bi imali, i na kraju dožive - nokaut.

Kad se koristi tuđa nemoć da se ostvari nadmoć, kao po pravilu - stanja se mijenjaju.

Jedino ljudske vrline vladajući izazivaju - odanost.

Mali Bog-Božić iznenadio je svijet načinom dolaska, ali i oduševio toplinom koja ga učini - prepoznatljivim.

Standard bi trebao biti izbavitelj, ali češće zarobljuje negoli oslobađa.

Neke žene u mušku grubost stalno stavljaju zrnice svoje nježnosti i topline, i eto muškosti u - pravim granicama.

Načinom života svatko tempira duljinu svoga života, pa se uvijek odlazi - u pravo vrijeme.

Pripisujući osobne ispade genima i "nesretnoj naravi", niječeš bitni dio čovječstva - slobodu.

Svojevremeno su vikali: "Bolje grob nego rob!" Mladi ovisnici danas: "Hoću biti rob, pa makar slijedio - grob!"

Nemir je posljedica sukoba konkretnog života i - savjesti.

Vlast je potrebna zbog - zloupotrebe slobode.

Stanko RADIĆ

- Zašto je Marija nosila Isusa u jeruzalemski Hram četrdeset dana nakon poroda?
- Zato što ga nije htio nositi Josip!

BEZOBRAZNI LJUDI

Mlada udovica sva je izbezumljena od govorkanja da ima ljubavnika.

- Ljudi su bezobrazni! Kad muškarac naide k Vama navečer i ujutro ode, oni misle da je bio cijelu noć s Vama!

SLJEPAČKO PISMO

- Zašto Škoti uče sljepačko pismo?
- Da mogu čitati ne paleći svjetlo!

SJEDALO PROFESORU

Profesor ude u autobus. Čim ga opazi, dječak mu ustupi sjedalo.

- Lijepo od tebe, dečko! Kako ti je ime!
- Ja sam tvoj Marijo, tata!

NA SVEUČILIŠTU

- Moj sin je na sveučilištu! - hvali se Marina prijateljici.

- A što studira?
- Ne studira nego popravlja krov!

KAČIĆ - Zbornik Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja u čast akademika Emilija Marina, XLI-XLIII/2009.-2011.

Osim uvodnih tekstova objavljena je bibliografija E. Marina te znanstveni i stručni članci na hrvatskom, engleskom, francuskom, njemačkom, slovenskom, španjolskom i talijanskom iz arheologije, povijesti, antičke mitologije, topografije, epigrafije, numizmatike, muzeologije, povijesti umjetnosti, graditeljstva, kiparstva, slikarstva, glazbe, filozofije, teologije, hagiografije, sociologije, ekonomije, bibliotekarstva, bibliografije, i to od antičkih do najnovijih vremena. Imaju uvodni sažetak i završni na stranom jeziku, a praćeni su slikovnim priložima i tablicama. Surađuje više od 70 akademika, profesora i znanstvenika iz 17 država. - 1280 stranica, tvrdi uvez, ilustrirano, dio u koloru. - **Narudžbe:** Zbornik "Kačić", Šetaliste kard. A. Štepinca 1, 21230 Sinj.

Feđa Bučić (ur.) - DON PETAR ETEROVIĆ - BRAČKI SLAVUJ - Kao dar don Petru za njegov 90. rođendan na 77 stranica ukratko je prikazan njegov životni put na kojemu su zamijećene tolike sitnice koje osvjetljaju njegov značaj i lik. - **Narudžbe:** Don Petar Eterović, I. Vojnovića 14, 21400 Supetar.

Antun Škvorčević - SVETIŠTE GOSPE VOĆINSKE - Fotomonografija u kojoj su na 124 stranice velikog formata prikazane prošlost i sadašnjost župe i župne crkve u Voćinu kao i svetišta Gospe Voćinske, koja dočarava ljepotu i snagu gotičke arhitekture crkve. najvrednija povijesno-kulturnog zdanja u središnjoj Hrvatskoj iz 15. stoljeća. Posebna pozornost posvećena je izgradnji nove crkve i njezinu unutarnjem uređenju, a tako i voćinskom marijanskom svetištu te slici Gospe Voćinske iz 18. stoljeća. Na kraju su sažeci na engleskom, njemačkom i talijanskom jeziku. - **Izdavač:** Požeška biskupija, Trg sv. Trojstva 18, 34000 Požega.

PUT U ŽIVOT - Molitvenik i obrednik - Prikladan za vjernike svih uzrasta. 480 str. - 50 kn.
MALI PUT U ŽIVOT - Obrasci vjere, molitve, ispovijed, krunica... - za mlade i starije - 6 kn.
P. Lubina - MARIJANSKA HRVATSKA - Gospina svetišta među Hrvatima - Monografija s fotografijama u boji. 608 str. - 450 kn.
M. Babić - U MARIJINOJ ŠKOLI - S Marijom kroz liturgiju - Misli za homilije - 40 kn.
R. Šutrin - VJERNI DJEVIČI SLAVNOJ - Nezaobilazni velikani duha i uma - 30 kn.
M. Crvenka - SVETOPISAMSKE ŽENE - Opisana jedna po jedna žena - 50 kn.
J. Šetka - HRVATSKA KRŠĆANSKA TERMINOLOGIJA - Kršćanski termini - 150 kn.
P. Lubina - MOJA KRUNICA - Kako moliti krunicu - Kratka povijest i uzorci - 25 kn.
P. Lubina - KRUNICA NAŠIH DANA - Suvremena razmatranja uz molitvu krunice - 40 kn.
P. Lubina - KRUNICA - ŽIVOTNA SUPUTNICA - Uzorci molitve Gospine krunice - 40 kn.
P. Lubina - BOGORODICI DJEVICI - Izabrane marijanske molitve I. tisućljeća - 40 kn.
P. Lubina - MAJCI MILOSR-A - Izabrane mar. molitve između dvaju raskola - 40 kn.
P. Lubina - POMOĆNICI KRŠĆANA - Izabrane marijanske molitve novijeg doba - 40 kn.
P. Lubina - UZORU NAŠE NADE - Izabrane marijanske molitve našeg doba - 40 kn.
P. Lubina - BLAŽENOM ĆE ME ZVATI - Prikaz najpoznatijih marijanskih molitava - 30 kn.
P. Lubina - STOPAMA NAZARETSKE DJEVICE - Marijini tragom po Svetoj Zemlji - 50 kn.
M. Kirigin - S MARIJOM KROZ GODINU - Uz marijanske blagdane i krunicu - 30 kn.
A. Bello - MARIJA, ŽENA NAŠIH DANA - 31. suvremeno razmatranje o Gospi - 30 kn.
V. Glibotić - JEKA JEDNOGA VREMENA - Izbor uvodnih članaka iz "Marije" - 40 kn.
Fra Petar Knežević - GOSPIN PLAČ - 10 kn.
R. Tomelić - MOJA DJECA I JA - Crtrice iz života jedne majke i supruge - 40 kn.
J. J. Šimunović - KAKO ŽIVJETI KRŠĆANSKI? - Razmišljanja o kršćanskom životu - 40 kn.
R. Sprung - ZATVOR BEZ ZIDOVA - Što se sve krije iza Jehovinih svjedoka - 20 kn.
M. Jurišić - CVIJEĆE ZA MARIJU - Jednostavna razmatranja za mjesec svibanj - 30 kn.
M. Jurišić - S MAJKOM MILOSRDNOM - Svibanjska čitanja - Živo, kratko - 25 kn.
Narudžbe: "Marija", Trg G. Bulata 3, 21000 Split, tel. (021) 348-184 ili 340-193.

Marica Čima, Clayton South: Hvala ti, Majko Božja, na svim milostima, Čuvaj i brani mene i sve moje, uz dar; - **Anto Grgić, Škofjaloka:** Zahvaljujem Gospi Komušanskoj na svim milostima i njoj preporučujem sebe, suprugu Ivku, kćeri Goranu i Ivanuku te njihove obitelji, uz dar; - **Jelena Milardović, Medvidovića Draga:** Hvala ti, bl. Djevice, za sve promjene, zdravlje i sva dobra moje obitelji, bližnjih i prijatelja, koje stavljam i unaprijed pod tvoje okrilje, uz dar; - **Obitelj Čelant, Klenovnik:** Nebeskoj Majci zahvaljujemo na svim milostima i stavljam se pod njezinu zaštitu, uz dar; - **M. Matulić, Brač:** Zahvaljujem miloj Majčici na svim milostima i stavljam u njezine ruke zdravlje i život svoje obitelji, osobito djece, da ih prati, uz dar; - **Željko Bradar, Frankfurt:** Majko Božja, na svemu ti hvala! Čuvaj i brani mene i sve moje, uz dar; - **Dražena Vrdoljak, Frankfurt:** Zahvaljujem Majci Božjoj na svim dobrima i pod njezino okrilje stavljam sebe i sve svoje, uz dar; - **M.T.M.:** Nebeska Majko, hvala ti na ljubavi i brizi što si podarila meni i mojima. Preporučujem ti sebe, sestru i sve svoje, da nas istom ljubavlju i brigom štitiš i u započetoj godini, osobito kćerku studenticu. Čuvaj nas od bolesti i svakog zla, uz dar; - **Spomenka Puljić, Frankfurt:** Nebeskoj Majci zahvaljujem na svim milostima i njoj izručujem sve svoje, uz dar; - **Zdravka Gribišić, Frankfurt:** Majko, hvala ti na svemu! Pod tvoju obranu stavljam sve svoje, uz dar; - **Željka Babino, Frankfurt:** Majko Božja, hvala ti na svakoj pomoći štiti i brani sve moje, uz dar; - **Blaženka Vujica, Frankfurt:** Majko, hvala ti na znakovima ljubavi! Tvoju zaštitu izručujem sve svoje, uz dar; - **Željko Jelčić, Frankfurt:** Dobraa Majko, hvala na svoj ljubavi! I dalje bdij nada mnom i svim mojim, uz dar; - **Antoneta Jakuy, Frankfurt:** Zahvaljujem Gospi na svim milostima i njoj preporučujem sve svoje, uz dar; - **Milan Pusić, Frankfurt:** Majci Božjoj zahvaljujem na svim dobrima i njezinoj skrbi izručujem sve svoje, uz dar; - **Ruža Lovrić, Frankfurt:** Gospi zahvaljujem na svemu i njoj preporučujem zdravlje duše i tijela svih svojih, uz dar; - **Mila Morić, Chicago:** Hvala ti, Majko Božja na svemu! Bdij i dalje nada mnom i momu srcu bliskima, uz dar; - **Stana Mikan, Chicago:** Nebeskoj Majci zahvaljujem na svim milostima i pod njezino okrilje stavljam svoje najmilije, uz dar; - **Ljubica Mužić, Osijek:** Majci Božjoj zahvaljujem na svim milostima i njoj izručujem sebe i sve svoje, uz dar; - **Marica Grubiša, Galgovo:** Hvala Majci Božjoj na svim milostima! Nek i dalje čuva i brani mene i sve moje, uz dar; - **Milka Trcović, Makarska:** Hvala ti, Majko, na svemu! Bdij i dalje nada mnom i svim mojim, uz dar; - **Ljilja Musulin Zdenkova, Staševica:** Nebeskom Majci zahvaljujem na svim milostima i pod njezinu zaštitu stavljam sve svoje, osobito djecu, uz dar; - **Mila Kavelj, Split:** Hvala Gospi na svim milostima. Pod njezino okrilje stavljam sebe i svoju obitelj, uz dar; - **Siniša Zoranović, Osijek:** Majci Božjoj zahvaljujem na tolikim darovima i pod njezino okrilje stavljam svoju životnu družicu i sve svoje, uz dar.

MAJKO, I UNAPRIJED IH PRATI!

Spomen na naše drage pokojne
MARTU, ANTU, JOZU, NEDU I MARIJU ERŠ
Mjesto cvijeća na njihove grobove, šaljemo
dar za "Mariju".

Udijeli im, Gospodine, život vječni!
Nevenka i Aleksa s obitelji

1. veljače prošlo je 12 godina otkako se Gospodinu preselila naša draga
MARIJA MILARDOVIĆ
Hvala za svaku dobru riječ, za svaku nespavanu noć... U molitvi iščekujemo ponovni susret pred licem Očevim.
Sinovi Ivan, Ante, Stipe, Mate i Branko te kćeri Nada i Jasna s obiteljima
(Dar za "Mariju")

11. veljače navršavaju se tri godine otkako se u
"kuću Očevu" vratio naš dragi
STIPE AJDUKOVIĆ
Dok ti zahvaljujemo za dobrotu koju si nam iskazivao, preporučujemo te milosrdi Božjem.
Supruga Nevenka s kćerima i sinovima
(Dar za "Mariju")

18. veljače navršile su se dvije godine otkako je u
Gospodinu usnula naša draga
JANJKA KOSOR
Dok imah zahvaljujemo Gospodaru života što smo te imali, preporučujemo te Božjoj dobroti!
Suprug Ante, sin Hrvoje s obitelji, kćeri Anamarjia i Katarina
(Dar za "Mariju")

U spomen
MILE TOMLJENIČIĆ
(20. veljače 2008. - 20. veljače 2012.)
Tvoj nas povratak u Očev Dom ne žalosti, nego u nama podržava čežnju u siguran susret. Otac ti je sigurno oprosto jer te ljubi i gleda kroz Sinove Rane. Hvala mu i slava u vjeka, a tebi mir i pokoj vječni!
Tvoji najdraži koji uvijek za te mole
(Dar za "Mariju")

26. veljače navršilo se 11 godina otkako je u
vječnost prešao naš dragi
ŽELJKO LJUBIĆ
Vjerujemo da si u 28. godini dozreo za susret s Njime, jer te nebeska Majka vodila. Neka ti Gospodin bude milosrdan i dobronam. Do ponovnog susreta pred licem Očevim, tvoji:
Majka Mara, otac Mirko, brat Stipe i sestra Ines s obitelji
(Dar za "Mariju")

U spomen mojim dragim roditeljima
JOSIPU I ANI BUBALO
mjesto cvijeća na grob šaljem dar za "Mariju".
Kćerka Marija

Darovali su i tako omogućili siromašnijima primati "Mariju", po: - 10 kn: **Tomica Lokinger**, Sušopolje; **Rajka Džanko**, Čakovec; **Anka Jandrilović**, Bartolovci; **Franjka Malnar**, Tršće; **Pera Norac Kljajlo**, Otok; **Marija Dolančić**, Čamagajevci; **Ivka Smirnov**, Crikvenica; **Ljerkica Koprak-Zalešak**, Koprivnica; **Olga Flegar**, Pazin; **Ana Borić**, Dubočac; **Blaženka Bakić**, Split; - 15 kn: **Anda Zrnčić**, Udovičići; - 20 kn: **Nikola Omazić**, Velika Gorica; **Josip Rajčić**, Split; **Radmila Kraljević**, Banjevci; **Anica Sić**, Rakitovica; **Jasna i Nikola Kuzmičić**, Zastrazišće; **Karmela Skorić**, Široke; - 30 kn: **Stjepan Penić**, Seget-Vranjica; **Ružica Fran**, Jastrebarsko; **Nada Šegović**, Turčin; **Milica Negris**, Čakovec; **Sofija Granić**, Baška Voda; **Dragica Maračić**, Ist; **Zorka Čelić**, Kula Norinska; **Anka Dolančić**, Belišće; **Sani Dužević**, Split; **Marija Plenković**, Svirče; **Katica Kazija**, Biograd na moru; **Lenka Abramić**, Nard; **Andelka Gašperov**, Podravske Sesvete; **Ivo Jelčić**, Krvavac; **Marija Barberić**, Bjelovar; **Stjepan Cikač**, Koprivnica; **Lola Vuletić**, Dobranje; **Dragica Radić**, Baška Voda; **Stanislava Grgić**, Rijeka; **Eva Bastijanić**, Biograd na moru; **Marija Ciglarčić**, Čakovec; **Pero Bošković**, Dubrovnik; **Marija Klarić**, Jesenice; **Viktorija Ežbegović**, Osijek; **Ivan Legin**, Zagreb; **Marija Vidović** ud. **Rajka**, Metković; **Matija Katavić**, Slivno; **Obitelj Staničić**, Baška Voda; **Darko Marković**, Prelog; **Marica Đurđević**, Tordinci; **Vlado Budić**, Zagreb; **Marija Hrabrić**, Baška; **Dragica Zovko**, Stari Mikanovci; **Slavica Mihaljković**, Mačkovec; **Anka Brkljačić**, Metković; **Brigita Salopek**, Stari Mikanovci; **Vinko Pavlović**, Koprivnica; **Ana Barišić**, Ivanково; **Joso Bojčić**, Split; **Gordana Nazor**, Šumpetar; **Neda Barčot**, Vela Luka; **Ivka Stojanov**, Drage; **Josipa Brnin**, Ist; **Marina Radoš Kristić**, Dubrovnik; **Pero Vidović**, Orebić; **Aleksandar Petroći**, Zagreb; **Zdenka Bjelkanović**, Tribun; **Jure Nikšić**, Široka Kula; **Ana Zovko**, Metković; **Kata Stojanović**, Cerna; **Branko Klarić**, Varazdin; **Danica Cimerman**, Hlapičina; **Branka Lesandrić**, Šestanovac; **Andrija Laboš**, Samobor; **Blaženka Vukušić**, Katuni Prpuša; **Marija Derežić**, Podravske Sesvete; **Katija Pešković**, Postira; **Nedjeljko Petrić**, Pula; **Pavao Ivek**, Štrmec; **Ivanka Kolundžić**, Slav. Brod; **Danica Žižić**, Otok; **Nediljka Marinović**, Slivno; **Mirjana Očka**, Vrbišnica; **Vera Grahovec**, Čakovec; **Katarina Veselić**, Slavonski Brod; **Slavka Škibola**, Grbe.

MARIJA SVIMA OBIILNO PLATILA!

Pretplatnici iz Bola na Braču: Sv. Obitelji Isusa, Marije i Josipa preporučujemo sebe i svoje obitelji, da nas čuva i brani na putu prema nebeskoj domovini, uz dar; - **Ružica Pogarčić, Hóksl:** Nebeskoj Majci pod okrilje stavljam sebe i sve svoje, uz dar; - **Julijana Barbir, Staševića:** Majko, čuvaj i brani mene i sve moje najmilije, uz dar; - **Dubravka Kalac, Slivnica Donja:** Gospi od Zdravlja povjeravam sebe i sve svoje brige i nastojanja, uz dar; - **Iva Rončević Marijeva, Staševića:** Gospi preporučujem svoju obitelj, osobito zdravlje djece, uz dar; - **Marija Tadić, Žrnovnica:** Pod okrilje nebeske Majke stavljam sebe i sve svoje, uz dar; - **Fanika Krulić, Ferieres:** Majci Božjoj preporučujem sebe, djecu i unuke te svoje drage pokojne, da nas štiti i zagovara, uz dar; - **Kazimir Barukčić, Frankfurt:** Preporučujem Gospi svoju obitelj, osobito kćerke s obiteljima, za zdravlje duše i tijela, uz dar; - **Studa Mateljak, Staševića:** Tebi, Majko, preporučujem sebe i sve svoje, da nas čuvaš, uz dar; - **N. N., Frankfurt:** Preporučujem Gospi od Zdravlja zdravlje svoje i svojih najmilijih, uz dar; - **Jasna Kasalo, Frankfurt:** Gospi preporučujem sebe i svoje najdraže, uz dar; - **Tomislav Ivošević, Frankfurt:** Majko Božja, tebi preporučujem sebe i sve svoje drage, uz dar; - **Josip Domić, Frankfurt:** Gospi od Zdravlja izručujem sebe i svoje najmilije, uz dar; - **Tina Dropulić Matina, Staševića:** Nebeska Majko, tebi preporučujem sebe i sve svoje, uz dar; - **Janja Katić, Frankfurt:** Gospi dragoj preporučujem zdravlje svoje i svojih najdražih, uz dar; - **Anto Trbara, Frankfurt:** Majko nebeska, pod tvoje okrilje stavljam sebe i sve svoje, uz dar; - **Jelica i Nikola Čabraja, Frankfurt:** Gospi od Zdravlja preporučujemo sebe i svoju obitelj, za zdravlje duše i tijela, uz dar; - **Ivan Miloš, Frankfurt:** Preporučujem Gospi od Zdravlja sebe i svoje najmilije, da nas čuva i štiti, uz dar; - **Vedran Miletić, Frankfurt:** Nebeska Majko, pogledaj na mene i sve moje, uz dar; - **Maša Dropulić Jurina, Staševića:** Gospe moja, tebi preporučujem sebe i sve svoje, uz dar; - **Stana Hodak i Vinka Hašek, Zagreb:** Pod okrilje nebeske Majke stavljam sebe i sve svoje najmilije, uz dar; - **Marica Jazvec, Bad Homburg:** Nebeska Majko, pod tvoje okrilje stavljam sebe i svoje najmilije, uz dar; - **Zora Tomić, Podstrana:** Gospi pod okrilje stavljam sebe i svoju obitelj, osobito djecu s njihovima, uz dar.

MAJKO, POSLUŠAJ NAŠE VAPAJE!

MARIJA - vjerski list za Marijine štovatelje

Osnivač i izdavač: Provincijalat Franjevačke provincije presv. Otkupitelja, Split;
Urednik: fra Petar Lubina - Adresa Izdavača, Uredništva i Uprave: Trg Goje Bulata 3, 21000 Split;
tel/faks (021) 348-184 ili tel.: 340-190; e-mail: petar.lubina@stf.t-com.hr.

List izlazi svakog mjeseca, osim u kolovozu i rujnu. - Cijena: pojedinačni broj 7 kn; godišnja pretplata 70 kn; za inozemstvo 15 eura ili 18 USD ili odgovarajući iznos u drugoj valuti - običnom poštom. Zračnom poštom: Amerika i Kanada 25 USD i Australija 35 AUD. Na više od 10 primjeraka, 10 % popusta.

Naš račun: ("Marija" - Split) 2330003-3200726444 poziv na broj 40139576001 Splitska banka, SG Group; devizni račun: SG Splitska banka, 40139576026 EUR; IBAN HR 76 2330 0033 2007 2644 4; SWIFT: SOGE HR 22;

Tisak: "Slobodna Dalmacija print" d.o.o. - Split.

Veronika Manikauskas Beroš ž. Antina (+23. VIII. 2011. u 61. g. - Geelong/Australija); - **Ivan Ribarević Ćitaba** (+10. XI. 2011. u 77. g. - Baške Vode); - **Stojan Čović** (+9. XII. 2011. u 79. g. - Makarska); **Ruža Šarić r. Skočibušić** (+15. XI. 2011. u 71. g. - Makarska); - **Hrvoje Jelčić p. Ante** (+21. XI. 2011. u 63. g. - Vukovar); - **Paulina Planinčić** (+2. XII. 2011. u 42. g. - Kutina); - **Milko Ljubičić Kovačić** (+13. XII. 2011. - Runovići); - **Jozo Barišić**, brat č. s. Sanke (+14. XII. 2011. - Mliništa); - **Lovro Zdravko Cimbalo** (+16. XII. 2011. - Slavonski Brod); - **Vera Babić** (+17. XII. 2011. - Slavonski Brod); - **Ruža Jelenić**, majka svećenika Marijana (+18. XII. 2011. u 101. g. - Žminj); - **Nikica Jurin sin Jerin** (+18. XII. 2011. u 25. g. - Prhovo); - **Iva Burilović** (+18. XII. 2011. u 71. g. - Split-Visoka); - **Ante Tucak** (+19. XII. 2011. - Runovići); - **Ružica Jurišić r. Šestić** (+19. XII. 2011. u 40. g. - Baška Voda); - **Lovre Granić p. Ante** (+21. XII. 2011. u 89. g. - Baška Voda); - **Vlč. Ivo Čalušić** (+21. XII. 2011. - Bremen-Sarajevo); - **Ivica Iko Buljan** (+22. XII. 2011. - Podbablje Gornje); - **Tinka Mijačička ud. Paške** (+23. XII. 2011. - Tučepi); - **Jure Perkov-Guzela**, brat č. s. Ivane (+24. XII. 2011. u 74. g. - Primošten); - **Mila Ćurin ž. Milina, Preška** (+26. XII. 2011. u 79. g. - Gdini); - **Mirko Jonjić p. Marka Milasušin** (+27. XII. 2011. - Kamenmost, Podbablje); - **Ante Ćedo Antolić** (+27. XII. 2011. - Pučišća); - **Mihovil Elek p. Grge** (+27. XII. 2011. u 80. g. - Otok/Sinj); - **Petar Puljić Šorčić** (+27. XII. 2011. - Runovići); - **Milan Bekavac** (+27. XII. 2011. - Brela); - **Marijan Lešina Grujić** (+30. XII. 2011. - Runovići); - **Preč. Antun Drenjančević** (+1. I. 2012. u 76. g. - Viškovci); - **Damjan Granić** (+2. I. 2012. u 91. g. - Baška Voda); - **Mara Jukić** (+2. I. 2012. - Otok); - **Antica Bakalić ud. Luje** (+2. I. 2012. u 99. - Igrane); - **Ivan Radić**, brat č. s. Zorislave (+3. I. 2012. - Kijevo); - **Marijan Jukić Ganče** (+5. I. 2012. - Runovići); - **Toma Perkov Tomas** (+5. I. 2012. u 90. g. - Prhovo); - **Mara Pezo** (+5. I. 2012. - Proložac); - **Tonka Letica** (+5. I. 2012. - Makarska); - **Budimir Visković** (+6. I. 2012. u 73. g. - Gdini); - **Prof. Petar Puharić** (+8. I. 2012. u 81. g. - Makarska); - **Ana Dževrnja Viro**, majka fra Jakovljeva (+10. I. 2012. - Otok); - **Marija Leskur** (+11. I. 2012. - Ogorje); - **Nevenka Radomiljac** (+12. I. 2012. - Split); - **Mara Bošnjak**, majka fra Dinkova (+16. I. 2012. - Studenci).

OBDARI IH, GOSPODINE, ŽIVOTOM VJEČNIM!

S A D R Ź A J

Temelji su u pitanju (Urednik)	41
Gospa - uzor svakom vjerniku (Benedikt XVI.)	44
Svjetonjčarka (I. Bodrožić)	46
Nije dobro da čovjek bude sam (S. Jerčić)	48
Bogorodičin lan (M. Crvenka)	50
Gospin skitnica (K. Jolić)	51
Petar Damiani - "Po Mariji k Isusu" (dar-ko)	52
Važnost marijanske pobožnosti za kršćanski život (J. Batelja)	54
Kristonosci (A. B. Periša)	56
Njih dvoje - jedno (D. De Micheli Vitturi)	58
"Ako u Lurdu vidim čudo, vjerovat ću" (P. Lubina)	60
Radajući - odabrala život (N. Andrić-Novinc)	62
Dobri andeo (R. T.)	64
Maska i slika (K. Stipanović)	66
Marija - Majka života! (M. Herceg)	68
Marijin pogled u budućnost (S. Marija)	72
Na raspolaganju (A. Vrček)	73

OVAJ BROJ "MARIJE" POTPISAN JE ZA TISAK 17. SIJEČNJA 2012.

SMOKVICA

Očišćenje bl. Djevice Marije

U Smokvici se u središtu otoka Korčule nalazi župna crkva *Očišćenja bl. Djevice Marije*, u puku zvana crkva *Gospje Kandelore*. Prostrana visoka građevina trobrodno je zdanje (36 x 18 m) trokutasta zabata s višekutnom apsidom i pjevalištem od bijeloga, fino klesana korčulanskog kamena. Kamen temeljac za nju blagoslovio je g. 1920. biskup Josip Marčelić (1894.-1928.). Prema povijesnim vrelima, sagrađena je na mjestu gdje se nalazila stara crkva sv. Marije koja se prvi put spominje g. 1361., a proširivana je g. 1666. i nadograđivana 1770. Sagrađena je prema nacrtu graditelja Ćirila Metoda Ivekovića (†1933.) i posvećena g. 1920., a u njoj se nalaze tri oltara. Na krajnjem se časti kip bl. Djevice Marije, rad iz 17. stoljeća. God. 1972. uređen je u crkvi i kameni oltar prema puku. Kraj crkvene se apside izdiže golemi kameni zvonik stožasta krova. Podignut je, kao i crkva najveća na otoku i druga po veličini u biskupiji, za župnikovanja Marka Tabaina (1896.-1940.) iz Vele Luke. Smokvičani su mu, u prigodi 130. obljetnice njegova rođenja u znak zahvalnosti, g. 1990. podigli i spomen-ploču. Najsvečanije je u Smokvici za blagdan Sviječnice. U toj se prigodi održava i svečana procesija u kojoj se nosi Gospin kip. Blagdan Prikazanja Gospodinova slavio se u Jeruzalemu već u IV. st.,

a u Carigradu službeno se uvodi kao obvezatan blagdan 534. S Istoka se prenosi u Rim, gdje u X. st. ima obilježje Marijina očišćenja. Slavljenje je bilo spojeno s ophodom u kojemu su se nosile upaljenje svijeće kao simbol Krista, "Svjetla na prosvjetljenju narodâ", pa je i blagdan prozvan *Kandelorom - Sviječnicom*.

Liturgijskom obnovom g. 1960. Sviječnici je vraćen karakter Gospodnjega blagdana uz koji je Marija usko povezana. Krist je središte blagdana, a Marija s njime usko vezana. Prikazanjem svoga Sina, Marija Ocu nebeskom prikazuje i samu sebe, stavlja mu se na raspolaganje prihvaćajući sve što on bude od nje tražio da se izvrši djelo spasenja ljudskoga roda.

"Blagdan 2. veljače, kojemu je vraćeno ime 'Prikazanje Gospodinovo', mora nam isto tako biti prisutan u duhu, kako bismo mogli dohvatiti njegovo veliko bogatstvo. To je skupno spominjanje Sina i Majke, tj. proslavljenje spasenjskog otajstva koje je izveo Krist, a u kojemu je Djeвица bila tijesno ujedinjena kao Majka trpećeg Sluge Jahvina, kao izvršiteljica poslanja koje je pripadalo starom Izraelu, a ujedno i kao pralik novoga Božjeg naroda, koji je u svojoj vjeri i u svojoj nadi neprekidno iskušavan trpljenjem i progonom (usp. Lk 2, 21-35)", ističe Pavao VI. (*Štovanje Marije*, 7). Bogoslužje blagdana naglašava tri stvarnosti: Krista koji je svjetlost svijeta, a to je velika božićno-uskrсна tema; Crkvu koja ide Kristu u susret i o njemu svjedoči; Duha Svetoga koji potiče i vodi taj svijetli susret.

NASLOVNA SLIKA: Prikazanje Isusovo u Hramu (Nepoznati autor)

SLIKA NA OMOTU: Crkva Očišćenja bl. Djevice Marije u Smokvici na Korčuli

